

FULL OFICIAL DEL DILLUNS DE BARCELONA

DILLUNS, 18 DE JUNY DEL 1934

ADMINISTRACIÓ : CASA DE CARITAT : MONTALEGRE, NÚMERO 5 : BARCELONA : TELÈFON 24070

NUMERO 443 : 10 CENTIMS

EL XVII ANIVERSARI DEL TRASPAS D'UN PATRICI Els actes celebrats a la memòria del doctor Martí i Julià

Ahí, al matí, davant de la tomba on reposen les despulles del que fou president de la Unió Catalanista, doctor Domènec Martí i Julià, es congregà una multitud composta de ferrosos deixebles i admiradors del gran patrici que consagrà la seva exemplar vida política a la propagació de la ideologia catalanista en sentit francament republicà, democràtic i obrerista.

Des de molt abans de les onze començaren d'acudir a l'illa 3.ª del Cementiri Vell els representants de les entitats següents :

Per Unió d'Obrers de la Casa de Caritat, Aureli Cortiella.

Per Pàtria Nova, Joventut d'Esquerra Nacionalista Radical, Fernández-Vidal, Quinart, Ruensa, Formiguera A. i R., Fuster, Martí, Latorre J., Homet, Martí, Goya Capellas, Ferramon i Font.

Per Ateneu Martí i Julià, Roc, Garcia. L. Pla, Soler, Aleu, Garcia i J. Pla.

Per Casal Gracienc Nacionalista Republicà d'Esquerra, Barrachina, Claramunt i Fresneda.

Per Orfeó Gracienc, Rodergas i Delcós.

Per Partit Democràtic Federal, Elisabet Sala.

Per Nosaltres Sols, del Poble Nou, Sala.

Per Joventut La Falç, Fernández, Ballvé, Sander, Albert i Marfany.

Per Foment Autonomista Català, Bartres, Casas i Peipoc.

Germanor de Xili.

Per Ateneu Republicà de Gràcia, Alcrudo i Martí.

Per Casal d'Esquerra Estat Català de Gràcia, Barri.

Per Ateneu Obrer d'Esquerra, districte 6.ª, Pascual, Arís, Puig i J. M. Francès.

Per Joventut Els Nétos dels Almogàvers, Garcia, Blay i Mor.

Per Casal Català Martinenc, Guinart, Duch Salvat i senyoretas de la secció femenina.

Per Ressorgiment, de Buenos Aires, Carbonell i Bilbeny.

Per Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria, Casals, Juliàcs, Obac, Clutet, Ràfols i Vallejo, Tarragó i Valls.

Per Agrupació Catalans d'Amèrica, Riera i Puntí i Daroca.

La Nova Catalunya de L'Havana.

Per Unió Catalanista, Serra, Pineda, Pagès, Sariol, Ballester, Carbonell, Roig i Pruna, Manén, Bastit, Llamasí.

Per Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana, B. Aldó, Badia i Duran i Albesa.

Per Agrupació d'Esquerra Republicana del Poble Nou, Llovet.

Per Grup Excursionista Les Segadors, F. Tiell.

Per Centre Català de Mendoza, Sunyol.

Per Orfeó de Sans, Enric Tiell.

Per Federals antic Estat Català, Pau Cot.

Per Joventut La Coronela, A. Rian, Robert Vila, Barat i Massana.

Per Centre d'Esquerra Republicana de Masnou, Grau i Ros.

Per Ateneu Pi i Margall, Hilari Salvador.

Per Sang Nova, Fons ; i molts d'altres i d'altres.

Els representants de totes les entitats esmentades dipositaren ramells de flors, amb llaçades de les quatre barres, a l'entorn del nínxol del gloriós traspasat, així com també diversos particulars, entre ells Marian Callejas, Carme Hoces, etc., etc.

A tres quarts de dotze arribaren l'alcalde, senyor Carles Pi i Sunyer, acompanyat dels regidors senyors Hilari Salvador i doctor Mori, i moments després els diputats al Parlament de Catalunya senyors Nicolau Battestini, que ostentava la representació del President de Catalunya, senyor Lluís Companys ; Manuel Galés i doctor Soler i Pla.

Els senyors Battestini i Pi i Sunyer feren ofrena dels rams dedicats per la Generalitat i l'Ajuntament, respectivament.

El senyor Domènec Latorre, de la Comissió organitzadora, llegí algunes de les nombroses adhesions rebudes, entre elles les de l'ex-diputat de la Mancomunitat de Catalunya Manuel Folguera i Duran i del doctor Salvador Vives, l'abnegat i il·lustre fundador de l'Institut Frenopàtic Martí i Julià, de Salt, condeixeble que fou de l'inoblidable mestre.

El nostre conseller en cap, senyor Carles Pi i Sunyer, dirigí unes emocionants i patriòtiques paraules als concurrents.

Començà dient que els bons catalans jamai oblidem tots els que són exemplars defensors de les llibertats de la nostra terra, i que si Pau Claris és el que representa als patricis que iniciaren la lluita en pro del renaixement de la causa nacionalista, el doctor Martí Julià és la personalitat que simbolitza temps més propers, ja que a ell es deu l'obra admirable que es realitzà durant el darrer terç del passat segle en pro de la causa de Catalunya, en sentit esquerrà i obrerista.

Com a cap de l'Ajuntament de Barcelona — afegí — no sols m'adhereixo amb fervor en aquest acte patriòtic a la memòria del doctor Martí Julià, sinó que també als dos projectes que ben prompte hem de veure realitzats : el d'erigir un mausuleu i un monument al qui fou il·lustre president de la Unió Catalanista.

El diputat a les Corts Catalanes, senyor Battestini justificà l'absència de l'honorable senyor President de Catalunya, amb motiu d'obligacions ineludibles d'aquest històric moment polític.

Afirmà, després, que a l'acte que se celebrava hi assistia, en esperit, la totalitat del poble català ; la totalitat — afegí — en el sentit dels fills de Catalunya que treballen amb fe per la grandesa de la pàtria, i per això és que ell fou un entusiasta defensor del proletariat, puix que el considera el més ferm puntal d'una Catalunya que ha de recolzar les seves llibertats en una obra de justícia social.

Afegí, a continuació, que les cendres glorioses del doctor Martí Julià, s'extremien de joia, dintre de la fredor de la seva tomba, en sentir els batecs de l'ànima catalana.

Digué també que l'insigne traspasat demanava que la llibertat individual fos substancial amb la col·lectiva. I el mateix deia l'immortal Francesc Macià.

El diputat representant del President de Catalunya finí el seu parla-

ment lloant la unió de tots els bons catalans ; unió que ens conduirà al més esclatant triomf en aquestes hores de prova, i és per això que avui hem de repetir les paraules de Martí Julià : «Ara i sempre : Catalunya, Catalunya i Catalunya».

En Daniel Roig i Pruna, vice-president de la Unió Catalunya, després d'agrair, amb emocionants paràgrafs, l'assistència de les autoritats populars i dels representants de tan nombroses entitats catalanes, lloà la personalitat il·lustre del doctor Martí Julià, que deia que els fills de Catalunya sols podien tenir una pàtria. Ell era eminentment democrata i, per tant, republicà, i anhelava veure tots els catalans lliures.

El plorat mestre — afegí — fou el nostre far lluminós.

Cal, doncs — digué després —, que en aquests moments transcendents no defallim, i prometem, davant de la seva tomba, defensar, fins a morir, si cal, les llibertats de Catalunya, puix que aquest serà el millor monument que podem bastir a la memòria del doctor Martí Julià.

Els concurrents, que escoltaren els discursos amb emocionant silenci, es retiraren del cementiri després d'acomodar-se de les esmentades autoritats, i la majoria es dirigiren a l'acte d'inaugurar l'Ateneu Martí i Julià on es celebrà—començant a la una de la tarda—una sessió necrològica. Hi prengueren part el conseller-delegat del districte VIII, doctor Benet Mori, i Ballester, que representava l'alcalde, i l'ex-conseller de Treball i Obres Públiques, En Francesc Xavier Casals ; l'ex-president de la Unió Catalanista, En Vicenç A. Ballester, l'ex-diputat constituent doctor Riera i Puntí, president de l'Agrupació de Catalans d'Amèrica ; En Domènec Latorre, de L'Intransigent ; En Pineda i Verdager, de Nosaltres Sols ; En Daniel Roig i Pruna i En Josep Aleu Figuerola, president del novell Ateneu.

La concurrència que emplenava la sala d'actes de l'esmentada entitat aplaudí amb gran entusiasme els més vibrants parlaments dels oradors.

L'element femení estigué nodridament representat en ambdós actes. Durant els dits actes es recolliren firmes per a un àlbum que s'ofrenà al patriota català resident a L'Havana, doctor Josep Murillo i Mumburú, fundador de La Nova Catalunya a la capital de Cuba, el qual arribarà a la nostra ciutat el dia del propinent juliol.

Fou repartit amb profusió un full volant reproduint el magnífic article *Renascuda*, del doctor Martí i Julià, publicat el 19 de maig del 1905, en el setmanari *La Tralla*, en el qual es defensava el dret del poble cubà a la seva independència, treball periodístic que fou denunciat.

Per a completar la diada Martí i Julià, a l'Ateneu que porta el seu nom es celebrà, a dos quarts de sis de la tarda, una important manifestació d'art. Varen prendre-hi part la massa orfeònica i esbart infantil «Els Plançons», sota la direcció dels mestres Joan Sayós i Albert Vallès, el rapsoda Joan Chambó i l'eminent cantatriu Andreu Fornells de Sayós.

I el propinent dimecres, dia 20, a l'esmentada entitat, es celebrà una sessió dedicada a lectura comentada de diversos articles del doctor Martí i Julià.

A L'ATENEU OBRER MARTINENC

Diada d'homenatge a Ignasi Iglésies

Organitzats per l'Ateneu Obrer Martinenc ahir, diumenge, tingueren lloc diversos actes per enaltir i honorar la memòria de l'il·lustre dramaturg Ignasi Iglésies.

La diada d'homenatge s'inicià amb una visita col·lectiva al fossar on reposen les despulles de l'egregui català, al cementiri de Sant Andreu.

A les deu del matí s'organitzà una comitiva, la qual sortí de l'estatge social de l'Ateneu Obrer Martinenc, i s'adreçà al susdit cementiri.

La comitiva, formada per unió de socis de l'entitat organitzadora, representants d'altres entitats i adherits a la diada, anava presidida per la Junta directiva de l'Ateneu.

L'eximí actor Enric Borràs, que fou invitat pels actes que s'havien de celebrar a la tarda, volgué associar-se des de bon començament a l'homenatge pòstum, i acudí també al cementiri.

La Companyia dels autoòmnibus Roca, posà a disposició de l'Ateneu un vehicle per a traslladar els alumnes de les seves escoles al cementiri.

Damunt la tomba d'Ignasi Iglésies cadascú dels alumnes diposità un petit ramell en homenatge al que fou gran amic dels infants. A continuació, l'actor senyor Borràs deixà també la seva ofrena : un magnífic ramell de flors naturals. Cada secció de l'Ateneu diposità altres tants coixins fets de rams i flors, i la Junta directiva omplí materialment de flors tota la llosa que cobreix la tomba.

Després d'uns moments de silenci, el president de l'Ateneu, senyor Salvador Serra, en un breu discurs, explicà el significat de la diada, i enaltí la figura de l'homenatjat i la seva obra en pro de les classes humils i els infants. Insistent, l'orador recordà el significat simbòlic de la personalitat de l'Ignasi Iglésies com a expressió dels sentiments de bondat i perfecció, que han d'ésser exemple de tots els catalans.

A continuació, l'escriptor Enric Lluelles pronuncià unes paraules evocant la figura del mestre Ignasi Iglésies. El discurs del senyor Lluelles produí una gran emoció entre els nombrosos assistents a l'acte.

El mateix senyor Lluelles llegí una lletra de la senyora vídua d'Iglésies, excusant-se de no poder-hi assistir per trobar-se molt delicada de salut i pel pregon sentiment que li produeix el presenciar solemnitats en les quals és evocada la memòria del seu estimat

espòs. Ensenms, donà les gràcies per tot quant fa l'Ateneu Obrer Martinenc lloant l'obra d'Ignasi Iglésies.

Finalment l'acte al cementiri, la comitiva de visitants tornà a l'estatge social de l'Ateneu, on es col·locà un retrat de Ignasi Iglésies en una de les habitacions destinades a galeria de catalans il·lustres. En aquesta galeria, i celebrant una diada també d'homenatge, hi serà col·locat molt aviat un retrat de Francesc Macià.

El moment de descobrir l'efígie del gran escriptor Ignasi Iglésies, fou motiu d'una gran ovació per part dels allà reunits.

Acompanyats pels membres de la Junta directiva, la senyoret Peris, i els senyors Borràs i Lluelles visitaren les escoles i altres dependències de l'Ateneu.

La visita complagué extraordinàriament al susdits visitants, els quals feren grans elogis de la instal·lació moderna i higiènica de les classes i de l'organització de la cooperativa escolar de l'Ateneu.

A la tarda, a la sala d'espectacles de l'Ateneu, i amb l'assistència de nombros públic, se celebrà una sessió teatral, en la qual es representà les obres *Joventut* i *Els vells*, d'Ignasi Iglésies, amb la cooperació de l'actriu senyora Elvira Fremont.

En un dels intervals el senyor Miquel Vinyes recità diverses poesies.

Al final, feren acte de presència a la sala d'espectacles els grans actors Margarida Xirgu i Enric Borràs, que foren ovacionats.

Per tal de retre llur homenatge a Ignasi Iglésies, recitaren algunes de les seves poesies els esmentats actors, recital que merescué nous aplaudiments.

DETENCIÓ DE TRES POLICIES FULS

En un bar del carrer de l'Est es presentaren tres individus, els quals, fent veure que eren policies, volien que l'amo de l'establiment els donés diners perquè no tramitessin unes hipotètiques denúncies.

Hom avisà uns guardies de seguretat que procediren a la detenció dels tres individus, que resultaren ésser Antoni Graguera, Segon Martínez i Adolf Cabanes i Tomàs. Dies passats ja havien estat detinguts pel mateix motiu.

EXPOSICIO MOBLES I LAMPARES

J. PALLAROLS

PASSEIG DE GRACIA, NUM. 44

Grandios assortit de làmpares de tots estils

MENJADORS - DORMITORIS
SALONS
DESPATXOS - REBEDORS
a preus reduïts

LA MILLOR OPORTUNITAT PER A ADQUIRIR UN BON MOBILIARI

Mobles per a cases de camp

Confecció de cortinatges i fundes

Articles per a jardí
Mobles d'acer moderns, Llits daurats
Material de cirurgia
BALMES, 2
BARCELONA

ROVIRA

CLARIS, 6 - Telèfon 18714

Màquines d'escriure de totes marques

Venda a termini, lloguer, reparació, etc.

Es la casa millor assortida d'Espanya

IMPORTANT ACTE A VIC

Ahir tingué lloc a Vic un miting organitzat per Esquerra Republicana de Catalunya, Sindicat Agrícola i Unió Socialista de Catalunya.

L'acte es celebrà al Teatre Vigatà, el qual estava curull de gent. Hom calcula que la gernació allí congregada ascendia a la xifra de quatre mil persones.

A les onze obrí l'acte el senyor Marià Serra, conseller municipal d'Esquerra, qui explicà el motiu de l'acte.

Parlà tot seguit el militant d'Esquerra senyor Tibó Rosés, el qual féu un brillant parlament ple d'emoció catalanista, defensant els drets inherents de la pagesia catalana i el Parlament català.

Parlà de la Llei de Contractes de Conreu suara promulgada pel Govern de Catalunya; digué que el seu acatament era cosa obligada pels bons catalans, puix que és una llei justa que no trasbals res, que significa benestar pel que treballa i del seu esforç diari en troba la justa compensació.

Seguidament féu ús de la paraula el diputat al Parlament de la República, En Felip Barjau.

El parlament d'aquest orador fou una oració cívica de redreçament espiritual de Catalunya, poble i guaiador d'una nova vida que camina segura envers un món millor, on la Justícia social triomfi pel bé dels catalans.

Tingué en el transcurs de la seva peroració passatges tan adients a l'acte i als actuals moments, que el públic, a peu dret, l'aplaudí entusiasmat.

Resumint-ho, direm que l'acte de Vic fou una prova més de les que pot donar tot Catalunya, de l'amor que té envers els homes que la representen, l'estimen i la comprenen.

«AMICS DELS MUSEUS DE CATALUNYA» VISITAREN L'ARXIU DE LA SEU

Constants amb la tasca cultural que s'han imposat, un nombrós grup d'«Amics dels Museus de Catalunya», en el qual destacava una distingida representació femenina, visità ahir al matí l'Arxiu de la Seu de Barcelona.

Amb tot el deteniment, pogueren els visitants examinar i apreciar el positiu valor artístic i arqueològic que tenen els valuosos retaules i joies que formen el tresor de la Catedral, així com també l'esplèndid orgue, la vàlua artística i instrumental del qual posà de relleu el senyor Puig i Cadafalch, qui donava amples informacions respecte de tot el que anaven veient, i improvisà així una interessantíssima conferència, que els concurrents escoltaren amb veritable complaença, puix que coneixeren detalls i pormenors generalment desconeguts.

LA MUTUALITAT DE LA FEDERACIÓ INDUSTRIAL D'AUTOTRANSPORTS DE CATALUNYA, CELEBRA ASSEMBLEA GENERAL

Sota la presidència del senyor Josep Manzaneres i Baró, i amb l'assistència d'uns cinquanta mutualistes, va tenir lloc ahir al matí l'Assemblea general ordinària convocada per la Mutualitat de la Federació Industrial d'Autotransports de Catalunya. Una vegada aprovades les actes anteriors, la Memòria i el balanç anual, fou acordat reintegrar als mutualistes una bonificació del 6 per 100, sobre les quotes satisfetes durant el curs de l'any 1933.

El balanç aprovat presenta un excedent de 154,465'47 ptes. que es va distribuir d'aquesta manera: A responsabilitat civil, 68,245'30 ptes., de les quals 7,245'30 passen a bonificació sobre les quotes del 1933; 36,000, a indemnitzacions pendents del mateix any, i 25,000, a fons de reserva.

L'actiu, a finals de maig del 1934, era de 234,896'20 ptes., amb un augment sobre el registrat a 31 de desembre del 1933, de 74,126'58 ptes., a què abasta el benefici obtingut durant els cinc primers mesos de l'any en curs.

Per aclamació fou elegit el Consell d'Administració següent: President honorari, senyor Santiago Estapé i Pagès; president, Josep Manzaneres i Baró; vice-president, senyor Salvador Gordo i Cosp; secretari, senyor Joaquim Closes i Rovira; vice-secretari, senyor Josep Vicenç i Macià; tesorero, senyor Gabriel Magnat i Prats; comptador, senyor Magí Magrinyà i Aragonès; vocals, senyors Frederic Esteve i Velart i Baldomer Casanelles i Martorell.

Després d'un vot de gràcies al Consell d'Administració, fou aixecada la reunió.

III FESTA DELS JOCS FLORALS D'HORTA

El Jurat de la tercera festa dels Jocs Florals, organitzats per l'Associació de Propietaris (Casal Fargas-Mulassa), que tindran lloc el proper dia 24, a les cinc de la tarda, en el seu hostatge social, passeig de la Font d'en Fargas, xamfrà al carrer de Pedrell, ha emès el següent veredict:

Flor natural. — *Branca d'arboç*. Lema: «Cireres de pastor».

Englantina. — *Invocació*. Lema: «Regina nostra».

Viola. — *Oda als xiprers romans*. Lema: «Virgili».

Premi del rector de la parròquia, Reverend Josep Bundó. — *Serenata*. Lema: «Oasi».

Premi de Montserrat de Casanovas, vidua de Fargas. — *La troballa*

de la Verge. Lema: «Cants d'orenetes».

Premi del president del Casal Fargas-Mulassa. — *Tres elegies d'amor*. Sense lema.

Premi de la Cooperativa Popular Fargas. — *Impressions de l'Ariege*. Lema: «Ruta poemàtica».

Premi de Pere Fabrè. — *Pivotècna nocturna*. Lema «Follies».

Premi de Jaume Valls. — *Cançó d'esclat amorós*. Lema: Primavera enriallada».

Premi d'Emparança Ferrer de Valls. — *Gallarets lírics*. Sense lema.

Premi de la casa Vives. — *Clar de lluna*. Sense lema.

Premi d'Esteve Forest. — *Ara que els anys han eixugat les venes...* Lema: Vina.

Premi de la Comissió organitzadora (objecte d'art). — *La Verge de Montserrat i la barriada de la Font de Fargas* (llegenda en prosa). Sense lema.

Premi en metàl·lic de la Comissió organitzadora. — *Ventall líric*. Lema: «Visions».

Premi d'«Un patriota». — *Els arbres*. Lema: «Elogi».

Premi de la Comissió de Festes del Casal. — *En Felin*. Lema: «Per haver enganyat al pare».

Premi de la Junta directiva del Casal. — *Cançó de la bella nit*. Sense lema.

Primer accésit a la Flor natural. — *Anhel*. Lema: «L'infant adormit».

Segon accésit. — *El teu esguard*. Sense lema.

Primer accésit a la Viola. — *El Crist de la gorfa*. Lema: «Oblit».

Segon accésit. — *Les dues primaveraes*. Lema: «Camí de llum».

No s'adjudiquen els accésits a l'Englantina.

Barcelona, 17 de juny del 1934.

Artur J. Palau i Ximenes, president; Domènec Juncadella, vice-president; Lluís Almerich, secretari; Victor Gay de Liébana, Joan Josep Poutor Barros, Carles Garcia i Anné, Francesc Altimis i Rosal i Emili Graells i Castells, vocals.

CREIEU EN LA POSSIBILITAT DE LA INDEPENDÈNCIA DE CATALUNYA?

Amb aquest enunciat, la Secció d'Estudis Polítics, Econòmics i Socials de l'Ateneu Popular de Gràcia (Salmeron, 6) ha organitzat una enquesta entre les diferents organitzacions i partits polítics de Catalunya.

Fins avui han donat llur resposta Rossend Llates, d'Acció Catalana Republicana, i Angel Pestaña, del Partit Sindicalista Espanyol.

Avui, dilluns, a dos quarts de deu del vespre, parlarà Hilari Ar-

landis, en representació del Partit Comunista de Catalunya.

A continuació, i en dies successius, parlaran: Estanislau Ruiz i Ponseti, de la Unió Socialista de Catalunya; Alfred Cabanes, del Partit Nacionalista Republicà d'Esquerra; Frederica Montseny, de la C. N. T.; Joaquim Maurín, del Bloc Obrer i Camperol, etc., etc.

Totes aquestes conferències són de caràcter públic.

ARRIBADA DE POLITICS

En l'express de Madrid arribaren ahir els senyors Pic i Pon i Pérez de Rosas.

En l'express de França sortí el diputat al Parlament català senyor Fontbernat.

AFILIAT A LA J. O. N. S. POSAT A LA DISPOSICIÓ DEL JUTJAT DE GUARDIA

Ahir tarda fou posat a la disposició del Jutjat de guàrdia el detingut abans d'ahir a la Plaça de Molina, juntament amb altres que pertanyen a la Falange Española.

El detingut s'anomena Eugeni Carpintero i Nadal, de disset anys, i és acusat d'haver agredit als agents que el detingueren.

En la seva declaració Carpintero va dir que en anar a comprar un diari amb un amic seu que s'anomena Sala, fou sorprès per uns agents els quals el detingueren. Intentà escapar, i mentre corria va ensopegar amb un individu caiet tots dos a terra. Quan s'incorporà, procurà defensar-se, ja que no creia que els que el perseguïen fossin agents de l'autoritat, ja que si ho hagués sabut no els hauria oposat cap resistència.

Al detingut li serà aplicada la Llei d'Ordre públic.

ANUNCIS OFICIALS

BANC HISPANO-COLONIAL

El Consell d'Administració, fent ús de l'autorització concedida per la Junta general extraordinària d'accionistes, celebrada el dia 9 del corrent, ha acordat oferir en subscripció, reservada als senyors accionistes, 10,000 Accions d'aquest Banc, de valor nominal 250 ptes. cada una, creades per acord de la pròpia Junta, les quals tindran, amb efecte retroactiu al 1.º de gener d'enguany, els mateixos drets i deures que les que estan actualment en circulació.

La subscripció de les Accions esmentades serà efectuada al tipus de la par, i els senyors accionistes podran exercitar aquest dret subscriuint a raó d'una Acció nova per cada dotze que posseeixin, contra presentació del cupó n.º 49, utilitzable solament a aquest efecte, i pagament de 250 ptes. per títol, en els dies compresos entre el 20 i el 23 de l'actual.

La presentació del cupó n.º 49 i el pagament de l'import esmentat podran ésser verificats, a Barcelona, a les oficines d'aquest Banc; a Madrid, als Bancs Central, Urquijo, Hispano-Americano i Espanyol de Crèdit, i a províncies a casa dels corresponents del Banc, on seran facilitades als senyors accionistes les corresponents factures i lliurats els rebuts de subscripció, a canviar en llur dia pels títols definitius de les Accions.

Barcelona, 11 de juny del 1934. — El Director gerent, *Eduard M.º Buixaderas*.

TRAMVIES DE BARCELONA A SANT ANDREU I EXTENSIONS, S. A.

Com sigui que el dia 1.º de juliol vinent venç el cupó n.º 48 de les Obligacions al 4 per 100 d'aquesta Societat, s'anuncia a llurs senyors tenidors que el pagament de l'expressat cupó quedarà obert des del dia dit, a raó de 10 ptes., deduint 1'70 ptes. pels impostos del Tresor, a les següents cases de Banca: S. A. Arnús Garí, Banca Arnús, S. A., i Crèdit Lyonnais.

Barcelona, 16 de juny del 1934. — *La Direcció*.

SOCIETAT TRAMVIA DE BARCELONA, EIXAMPLA I GRÀCIA

Com sigui que el dia 1.º de juliol vinent venç el cupó n.º 52 de les Obligacions al 5 per 100 d'aquesta Companyia, llurs senyors tenidors són informats que el pagament de l'expressat cupó quedarà obert des del dit dia, a raó de 12'50 ptes. cada un, deduint 2 ptes. per impostos del Tresor, a les oficines d'aquesta Societat, Ronda de Sant Pau, 43.

Barcelona, 16 de juny del 1934. — *La Junta directiva*.

COMPANYIA D'APLICACIONS ELÈCTRIQUES, S. A.

Hom posa a coneixement dels senyors posseïdors de les Obligacions al 6 per 100, emeses per aquesta Companyia el 31 de desembre del 1929, que, a partir del dia 1.º de juliol vinent, es farà efectiu el cupó n.º 18 de les esmentades Obligacions, amb deducció dels impostos corresponents, a la societat anònima Arnús-Garí.

Barcelona, 19 de juny del 1934. — El President i Director Gerent, *A. Viñas*.

No compreu les novetats per a estiu sense abans veure l'immens assortit i els baratíssims preus de

EL INDIÓ

CARME 2 1/2

REGAL A TRAIENT

SOLAMENT PER A AQUESTA SETMANA!

FANTASIA SEDA MATE EN TOTS ELS COLORS

a **3** ptes. metre.

AHIR, A L'ACADEMIA DE MEDICINA DE BARCELONA

Solemne acte de recepció del nou acadèmic electe doctor Josep Armangué i Fuset, qui pronuncia un magnífic parlament d'entrada

«L'ESCOMESA DELS LITERATS I LA RESPOSTA DELS METGES»

El doctor Leandre Cervera contestà el tema amb un notable discurs

Ahir, a les sis de la tarda, tingué lloc al Paraninfo de l'Acadèmia de Medicina de Barcelona l'acte solemne de la recepció del nou acadèmic electe doctor Josep Armangué i Fuset, que feia ja cinquanta anys que era acadèmic corresponent amb el n.º 1 de l'escalafó.

El doctor Armangué, uns dels clítics de més vàlua i prestigi de Barcelona, tan per ésser, potser, el metge que fa més anys que exerceix, com pels seus mèrits reconeguts com a clínic, publicista i investigador, ocupà ahir el lloc que resta vacant per la mort del savi doctor Freixes i Freixes.

Presidí l'acte de recepció el doctor August Pi i Sunyer i actuà de secretari el doctor Alfred Coroleu. La cerimònia tingué el protocol i la solemnitat acostumada.

L'amfitheatre de l'Acadèmia es veié concorregudíssim de personalitats científiques i d'un públic distingit.

Ultra els acadèmics, assistiren a la recepció diverses representacions de les societats científiques. Entre elles veiérem el doctor Brugués, per l'Acadèmia de Ciències; la doctora Quadres Bordes, per l'Acadèmia d'Higiene de Catalunya; el doctor Puig i Sais, per l'Associació General de Metges Biòlegs de Llengua Catalana; el doctor Roig i Perelló, pel Col·legi Oficial de Farmacèutics de Barcelona i pel Col·legi Oficial de Farmacèutics de Catalunya; el doctor Ribas, pel Cos Facultatiu de l'Hospital de la Santa Creu; el doctor Corachan, pel Sindicat de Metges de Catalunya; el doctor Nubiola, per la Societat Médico-farmacèutica de Sant Cosme i Sant Damià; el doctor Seguí, per la Societat d'Obstetrícia i Ginecologia; el doctor Torres i Carreras, de la Societat de Radiologia i Electroradiologia de Catalunya; el doctor Mas i Alemany, director del Cos de Veterinaris Municipals; el doctor Joaquim Gratacòs, pel Col·legi de Veterinaris; el doctor Bosch i Solà, per l'Institut Médico-farmacèutic de Barcelona; el doctor Bellido, per la Facultat de Medicina; i el doctor Claramunt, per l'Institut Municipal d'Higiene.

Entre les personalitats científiques assistents recordem els doctors Guerra i Estapé, Martínez i Vargas, Puig i Piqué, Cardenal i Terrades, etcètera.

Els doctors Sargé, Medan i Sayé, per la Comissió d'obsequis de l'Acadèmia, anaren a cercar el doctor Josep Armangué i l'acompanyaren a l'amfitheatre, on tingué lloc la cerimònia de recepció.

Després, el doctor Armangué començà a llegir enmig de la més gran atenció dels presents el seu discurs d'entrada a l'Acadèmia.

EL DISCURS D'INGRÉS DEL NOU ACADEMIC DOCTOR JOSEP ARMANGUÉ I TUSSET

El discurs del doctor Armangué és una admirable peça de crítica literària i d'història de la Medicina.

D'antuvi féu un magnífic elogi de la personalitat del seu antecessor doctor Freixes i Freixes, glossant la seva vida exemplar d'investigador i de home de clínica i les seves activitats extramèdiques de caire patològic.

Després entrà en el tema i començant a parlar de l'escomesa dels literats i de la resposta que aquests han rebut dels metges a través dels temps, els quals sempre han anat laborant, per sobre de la bestiesa humana, per se-

guir endavant la seva tasca benefactora.

En referir-se concretament al tema, ha començat citant Cervantes, que diu referent-se als metges:

«— Sólo los médicos nos pueden matar sin temor y a pie quedo, sin desenvainar otra espada que la de su *reçipe*, y no hay que descubrirse sus delitos, porque al momento os meten debajo de la tierra.»

Cita després Quevedo, en *La hora de todos*; Mestre Esquivel, en *Vida y hechos del Escudero Marcos Obregón*, amb el seu famós doctor Sangredo. Tots tres diuen que els metges maten, que sangren o donen llatives sense raó, i — Esquivel sobretot — els fan parlar en termes pseudosavis, com ara això: quan l'escuder pregunta perquè cal sangrar la seva dona que ha sofert una caiguda insignificant:

«— Por la caída... Que de aquella contusión del lapso, que habiéndose removido las partes hipocóndricas y renes, podría sobrevenir un *profluvium sanguinis* irreparable y del licor del rostro quedar una cicatriz perpetua.»

Després s'estengué amb el *Criticón*, del Pare Baltasar García, que fa dir a un personatge, parlant de la mort: «Pero atended, que entra ya ella misma, sino en persona en sombra y en huesos. — ¿En qué lo conoces? — En que comienzan a entrar ya los médicos que son los inmediatos a ella, los más ciertos ministros, los que la traen infaliblemente.»

— Això sense fer cap honrosa excepció — exclamà el doctor Armangué —. ¿Què li devien haver fet els metges a aquest savi jesuïta?

Després parlà de les obres de Tirso de Molina, que arriba a escriure això:

«Dad al diablo los galenos, si os han de hacer tanto daño. ¿Qué importa al cabo del año veinte muertos más o menos.»

Parlà de Molière, al qual divertien molt les ridiculeses dels metges del seu temps, malgrat que no els odiava i, encara, era íntim amic dels millors metges de la seva època. Les obres en les quals ataca els metges val a dir, però, que són, segons el doctor Armangué, les més fluïdes del genial autor de *Le Tartufe*.

Tampoc Boileau no respecta gaire els metges. Ni Lesage tampoc. Neumeitz, Beaumarchais, Walter-Scott, Boufflers i Goldoni, també diuen les seves en els trossos escollidíssims que cita el doctor Armangué, demostrant la seva acurada documentació.

Cità també el Pare Feijóo, i en referir-se a Ramon de la Cruz, llegí:

«Yo rezo un credo por cada enfermo de que me encargo, de lo demás la parroquia cuida después de rezarlo.»

Parlà de l'animadversió de Breton de los Herreros:

«Vive en esta vecindad cierto médico poeta, que al pie de cada receta pone: "Mata." Y es verdad.»

No es pot negar — digué el nou acadèmic — que la quarteta és dolenta, com sempre que Breton parla dels metges.

Després de citar Frederic Soulié i Alfons Daudet es referí àmpliament a Tolstoi, en qui l'odi als metges és una cosa obsessió, fins a l'extrem d'escriure això a la *Sonata a Kreutzer*: «Els metges perverteixen els joves donant-los culpables regles

d'higiene i a les dones mitjants per a no tenir criatures.» I de donar una emvestida — cretina diu el doctor Armangué — a Charcot.

Després parlant de l'embaràs Tolstoi diu, referent-se a la seva pròpia dona: «— A la meua pròpia dona, la purrria dels metges li va ensenyar el mitjà d'evitar un nou embaràs. El mitjà aconsellat pels canalles dels metges va *trair* el resultat que es proposaven.»

A continuació el dissertant fa un elogi abrandat de Shakespeare i Balzac, per la dignitat amb què tracten els metges. Després el fa extensiu a Edmond About, Rabelain i Goldoni.

Diu que més modernament els escriptors s'han acostat als metges i

L'acadèmic doctor Armangué

fan literatura clínica. El teatre d'Ibsen no presenta més que malalts i les obres de Zola són carregades de casos clínics. El nostre Peius anava sovint a sentir Pasteur i visitava Charcot a la Salpêtrière.

Es pregunta a què obeïa aquest odi dels literats als metges, i diu que una de les causes és que els metges d'aquell temps, en general s'ho mereixien. Fent honoroses excepcions, la majoria no sabien el que es deien.

Cita un llibre trobat als encants, *Parto humano*, d'un tal Francesc Núñez, el qual després d'anomenar-se «doctor preheminent», escriu a la part tocològica que ocupa seixanta-quatre planes en octau i està «il·lustrada» amb gravats representant fetus dins la matriu a peu, drets i enravenats com una llança: «Otra mujer en Sevilla, la cual era de mi patria, parió un monstruo como lagarto, el cual repentinamente se vió huir, y según Plinio dice, una mujer llamada Aleippe, parió un elefante, y una esclava una serpiente, y que en Monviedo un niño nacido se volvió al vientre.» Després afegeix:

«Ay cierto número de mugeres malignas que se dizen bruxas, y en latín, lamio y lamures, y estrigas, las quales chupan la sangre de los niños y los matan y ahogan para usar sus artes diabólicas porque se dice que de la cintura de los niños conficionan cierto hechizo con el qual se hazen invisibles, o se trasmutan, al parecer, en aves nocturnas.»

En aquest angle el dissertant va aportant cites, encara que diu que no estaven gaire més enlairades la història i altres ciències d'aquell temps i que els literats tampoc no estaven a gaire nivell moral i intel·lectual en llur gran majoria. Cita Mathew de Westminster, *La Crònica de Turpin*, que diu que Carlemany

va aconseguir fer caure les muralles de Pamplona a força d'oracions. Cita també Geofftey i Froissart, entre els historiadors indocumentats i banals, i Smiles, Daniel de Foe, Burns, Ben Jonçon, Coleridge, Fletxer, Morlove, Greene, Otway, Logan, Hoffman, Moreau, Verlaine, Edgar Poe, Oscar Wilde, Alfred de Musset, Bayron, Shelley, etc., com a immorals i desaprovisius en llur vida privada i en bona part de llurs obres. I també la de George Sand, Dostoiewski, Tolstoi, Heine, Alfons Daudet i molts d'altres fins a treure la conclusió que hi ha hagut pocs escriptors equilibrats, fora de Maragall.

Amb una gran amplitud de visió, el doctor Armangué fa una sinopsi cultural i social de l'edat mitjana, profundint en l'estudi de les branques més importants del saber humà i en les condicions de progrés i economia que generaven aquella civilització per tal de treure'n una sèrie de conseqüències sobre les relacions entre literats i metges i la seva influència damunt del poble sotmès a un estat d'obscurantisme, superstició i ignorància bàrbara de la qual no es salvaven pas les classes que haurien d'haver estat cultes.

Després es refereix al que anomena despertar dels metges i cita Boetius, del segle VI, com un dels primers que començà a pensar correctament. Paral·lelament fa un atent estudi de la filosofia i estudia la influència dels dos Bacon i de Ramus en l'estructura del pensament modern, en el qual la seva influència és innegable.

A continuació, així com es va formant el metge amb solvència científica, la medicina dóna una resposta callada, però digníssima als atacs dels escriptors. La medicina s'honora amb noms com Bretonneau, Duchenne, Laeunce, Trousseau, Gueneau, Dessègne, Potain, Chanut, Vulpian, Fournier, Robin, Guyon, Dieulefon, Villemain, Claude Bernard i els amateurs genials Pasteur, Criennitz, Littré, Mendel, Miss Nightingale, Martí Turró-Botkin, Parlov, Ramon i Cajal, Kock, Nicolle, Roux, Calmette, etc., etcètera. I vénen les grans campanyes contra les epidèmies i vénen els grans descobriments biològics, la tècnica microbiana, els avenços inconcebibles de la cirurgia, de la higiene, de la clínica, el ràdiu i les tècniques modernes de guariment.

Parla dels grans màrtirs de la ciència Nogudin, Koch, Clot Bey i Bulart, Bretonneau, Variot, Pere Marie, la majoria d'ells morint per haver experimentat damunt seu els virus i les toxines que manipulaven. A casa nostra mateix tothom recorda — diu — que Claramunt es deixà injectar el virus ràbic fresc i viu per a fer un experiment. Ferran va ingerir diverses vegades cultius amb els quals experimentava en ell mateix. No fa gaire van morir els dos primers metges catalans que es dedicaven a la radiologia.

Es refereix a tot el tema, plaçant-lo a Catalunya, i explica anècdotes de la seva vida d'estudiant per posar de relleu l'estat lamentable de la medicina cinquanta anys enrera. El 1884 s'encarregà al dissertant una investigació sobre el còlera asiàtic a Barcelona, que fou una veritable epopeia, cercant excrements de malalts i havent de lluitar amb la ignorància i superstició de la gent que agredia els metges. Quan fou llesta la investigació resultà que l'ajuntament no en tragué cap ús, i el còlera es propagà.

Acaba referint-se a les campanyes actuals contra la tuberculosi, la dif-

tèria, la ràbia, i llegeix estadístiques que demostren la tasca formidable que han portat a terme els nostres metges en menys de vint-i-cinc anys a aquesta part, fins el punt que la mortalitat ha baixat des del 1900 un 43 per 100. Després de dir que mèdicament Catalunya pot posar-se al costat de les nacions més avançades, acaba amb una crida als metges joves perquè per damunt de tot enalteixin i facin digna, a força d'estudi i d'abnegació, l'honorable professió de la medicina.

El doctor Armangué, en acabar la seva dissertació d'entrada a l'Acadèmia, la lectura de la qual durà més de dues hores, fou ovacionat pels assistents.

LA RESPOSTA DEL DOCTOR LEANDRE CERVERA

Apaigavats els aplaudiments amb què la concurrència premià la lectura de la comunicació del doctor Armangué, l'acadèmic doctor Leandre Cervera, encarregat del discurs de resposta, començà la lectura de la seva rèplica al discurs del recipiendari de l'Acadèmia. Amb frases molt emotives començà recordant, quant vint anys enrera fugint de l'ambient resclorit de la Universitat d'aquells temps, cercaven amb el doctor Armangué en les càtedres lliures aquell amor a la ciència i a la investigació que no es trobaven a les aules. Recordà els dos mestres del temps: el doctor Turró i el doctor Freixes i Freixes, que significaven amb llur tasca positiva —quell moment d'analfabetisme científic. Recordà les campanyes en el premsa científica del doctor Armangué, allà pels anys 1882-1888 que suscitaven trepidants polèmiques internacionals, talment les suscitades pel doctor Turró en els famosos moments àlgids del letamendisme. Els metges internacionals de l'època sostingueren polèmica amb el doctor Armangué, i tots ells, Gourgues, Dujardin-Beaumetz, Charcot, etc., feren constar, malgrat la divergència de doctrines i d'opinions, l'alta vàlua científica que atorgaven al contraopinant.

El doctor Cervera fa història científica del doctor Armangué, i compara uns treballs seus escampats que suara ha aplegat en forma de llibre que poden — digué — posar-se al costat dels famosos idearis de Goethe, Pascal i La Rochefocault.

«— I què direm — afegeix — de la finor d'observació que denuncien els curiosos treballs del doctor Armangué sobre la vida de les formigues i de les orugues processonàries publicats en 1930 i 1932?»

L'orador, després d'elogiar el tema escollit pel doctor Armangué passà a referir-se concretament a la matèria d'aquell.

Afirma que el metge, a més del caràcter estricte de metge o geòmetre, com deia Plató, li cal una saturació d'humanitat per tal de defugir el parany de les sistematitzacions. Puix que — afegeix — no és a base d'altra cosa sinó d'aquest excés de sistematitzacions que Molière, Goldoni, Voltaire, Tolstoi, Dostoiewski, etcètera, han fet al metge objecte de llurs ridiculitzacions.

No obstant aquestes ridiculitzacions, els deixebles de Galenus mai no s'han sentit ofesos com a classe o estament, puix que cap com ell té el do de saber acceptar la crítica profana. De vegades la crítica i la sàtira tenen gust artístic i no estan mancades d'enginy o de certa raó; altres, però, l'analfabetisme és el generador d'ella.

«En converses particulars — diu el doctor Cervera — des del catedràtic de càlcul integral fins al guardià d'un camp de futbol (per simbolitzar les dues gerarquies extremes de l'intel·lecte) tothom està autoritzat per a opinar sobre la capacitat, aptituds i talent del metge.

— El doctor Tal? Calieu, home, calleu! A ell, i a no res més, he d'agrair la mort de la meua dona.

— I tant com n'estic segur!... Imagineu-vos que, per compte de donar-li ergotina, li receptà unes injeccions que li paralyzaren el cor i, naturalment, va enllestir-la més aviat del que ho hauria fet pel seu natural, sense intervenció de ningú.

— Bé! — I com ho sabeu tot això? En arribar el diàleg en aquest punt fatal, hom pot sentir del crític interrogat una restellera de monstruositats delatadores d'una absència total del sentit del ridícul.

En aquest terreny coincideixen intel·lectuals i analfabets. Aquests darrers poden portar l'entusiasme fins a l'atemptat personal. Aquells, per la seva banda, s'esbraven amb atacs en forma novellada o en comentaris, entre irònics i sarcàstics, intercalats en peces teatrals i articles literaris.

El metge — continua el doctor Cervera — somriu indulgent i fins algunes vegades aplaudeix l'habilitat del plaga, mentre per dintre creu que tots els estaments socials haurien de posseir, com ell, el do de saber acceptar la crítica profana.

Per contra, el doctor Leandre Cervera es refereix als literats que han fet del professionalisme tancat en un clos amb un llampant «moli me tange» a la porta. Ells poden criticar, però no els molesten a ells. Naturalment que hi ha excepcions. Anatol France, per exemple, que ha blasmat del metge en particular i ha fet el millor elogi que pot fer-se de la classe mèdica i dels seus màrtirs fins al punt de dir que no coneix al món res de tant bell que la vida d'un Claude Bernard.

Altres literats, que tenen «gràcia» rebentant els metges, no han servit però per a altra cosa que per enlairar nullitats.

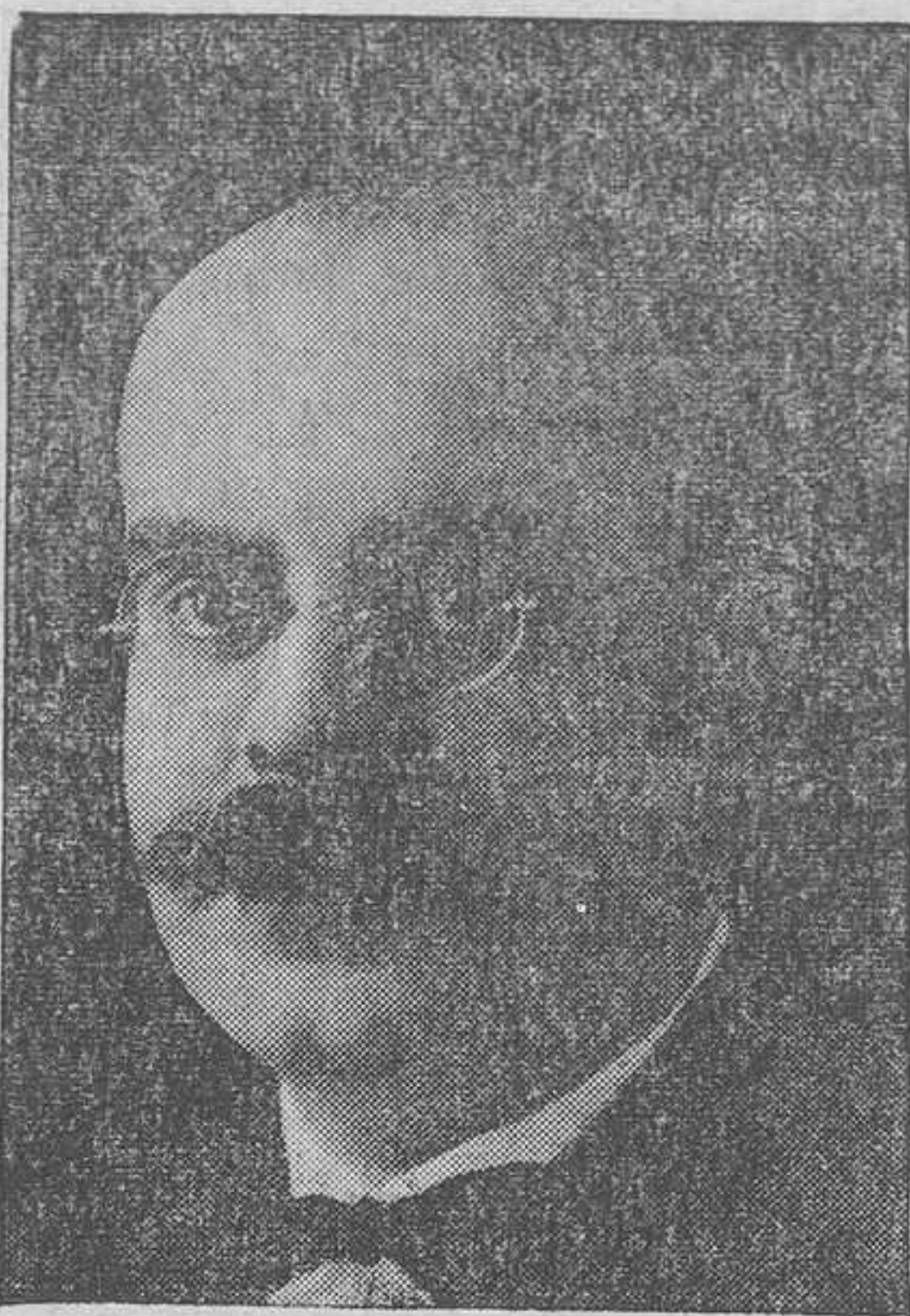
«No són pas massa reculats els temps — digué — que la premsa peninsular feia l'apologia incondicionada d'un taumaturg que pretenia guarir tots els mals de l'espècie humana amb unes senzilles titillacions al trigèmin!...»

Balzac, el genial autor de *La pell de xagri* contribuï a glorificar el doctor Naquart, metge mediocre que, arribant a presidir l'Acadèmia de Medicina, mentre escrivia un llibre sobre la fisiologia del cervell, portava la pròpia mare a visitar quiromàntics cercant un guariment meravellós.

Ara, però — diu l'acadèmic — des que sota el signe de Claude Bernard la medicina ha emprés una vertiginosa cursa cap a la transformació en ciència perfecta, el literat que vol fer broma a base dels metges ha de valer-se d'un rebregat xaromisme i davant la tasca heroica dels investigadors són els propis metges que es fan humorísticament l'autocrítica de les seves possibilitats limitades. Sinclair Lewis, amb el seu meravellós *Arrowsmith*, o Jules Romains amb el seu insuperable *Knok o el triomf de la medicina* han passat els literats professionals en finor d'esperit i en la caricaturització del món mèdic. I són els literats els que en llurs pòbres que organitzen amb llurs treballs sota la metodologia d'una història clínica, com Duhamel i Daudet.

Endinsat en la crítica de la literatura de temes mèdics el doctor Cervera fa una profunda comparació entre Balzac i Anatole France, i diu que mentre el primer no podia fer més que generalitzar perquè no coneixia res de medicina, sobta en l'autor de *L'illa dels pingüins*, el seu profund coneixement i el gran amor que sentia vers la ciència mèdica, ell que no era més que un pobre malalt que cercava amb ansietat un camí de guariment, suggestionat per la grandesa de la medicina.

Tant és així — diu —, que la matèria mèdica cospable en les planes d'Anatole France palesen el resultat d'una elaboració personal i un basament d'estructuració sòlida que pot fer enveja a més de quatre professionals de l'internisme.

Doctor Leandre Cervera

Fóra una tasca força interessant — afegí —, i no sembla situat en un futur remotíssim el moment de començar-la, descobrir a través de la prosa i dels versos dels literats la malaltia que els fa amarganta la vida. I fóra encara més interessant escatir d'una manera preferent la reactivitat antimèdica, ara pessimista, ara eufòrica dels escriptors afectats de toxèmia tuberculosa. Si Leopardi, Tolstoi, Proust i Dostoiowski són decantats a un derrotisme, en el qual sovint hi és envoltat el metge, perquè Molière es decanta vers la força i Cristòfor de Domènec ho fa cap a la cordialitat i admiració hiperbòlica?

Després de referir-se a l'ambient passional en què el metge desenvolupa la seva tasca, el doctor Cervera acaba dient que davant les acusacions injustes dels clients dolorits i també davant les plagasitats i fins les agressions de literats pseudomanufistes o intoxicats hi ha el secret de la superioritat del metge.

DISCURS DE GRÀCIES

Després del parlament del doctor Cervera, el president doctor Pi i Sunyé, pronuncià un llarg i emotiu discurs de gràcies a les personalitats que, amb la seva assistència, havien donat el relleu que l'acte, degut a la personalitat científica del nou acadèmic mereixia.

Féu un elogi de la personalitat del doctor Armangué historiant la tasca científica d'aquest, al llarg dels seus anys d'exercici de la medicina i dels seus treballs d'investigació. Es referí a la personalitat literària de l'acadèmic electe, i explicà una colla d'anècdotes curioses de la seva vida de clínic, de literat i d'investigador.

Finalment, es felicità de rebre, en el si de l'Acadèmia, un membre dels mereixements del doctor Josep Armangué.

VISITES A LA TOMBA DE FRANCESC MACIÀ

Com els anteriors diumenges, ahir foren moltes les persones que desfilaron davant la tomba del qui fou Primer President de la Generalitat de Catalunya, Francesc Macià.

A continuació donem la llista dels qui dipositaron ramells de flors a la memòria del gran patriota:

Carme Barea; Teresa Puig Bo; Grup de noies i nois de Santpedor; Joaquim Ballvé; Maria Abella; Maria Diez; Angela Palacios; Filomena Aequi; Maria Sánchez; Palmira Caballé; Josepa Martínez; Enriqueta Bertran; Josep Vidal; Cinta Mitjana; Joan Massip; Paquita Torrellas; Agustina Piñel; nena Quimeta Piñel; nen Antoni Piñel; Josepa Piñel; nen Manuel Martínez; germans Aneta i Maria Balañà; Maria Dalmau; Trinitat Peñarroya; Josep Casulla; Encarnació Ordóñez; Dolores Rebull; cinc militants d'Estat Català; nen Agustí Carbuja; Miquel Vintró, al cap d'un grup de professors i alumnes de l'Escola de Treball.

Els obrers Antoni Suñer, Progrés Caminal, Antoni Noguera, Francesc Canyelles, Jaume Montferré, Joan Valero, Joan Canyelles, Josep Vallès i Francesc Pallarés, que han reconstruït la tomba del primer President; nena Nuri Alarger; Adela Diger d'Alarga; Angela Bernat; Joana Vives; Maria Rodríguez; Frederic Domingo i Patrici Forés, del Centre d'Esquerra Republicana de Castelló; germanes Pallarés; Maria de Sabadell; Rafael Pinar; nen Carles Pinar; nen Antoni Crespi; Josep Vicente; Vicenç Expòsit; Enriqueta Guri; Joan Vicente; Esperança Gabín; nena Pepeta Roig; nen Salvador Baurti; un grup de noies d'Esquerra; Arnau Viles i senyora; una catalana; germanets Raimon i Vicenç Serret; Matilde Palmer; nena Filomena Terrassa; família Blasco; Cinta Salas; Pepeta Boix; Josep Bello Llorenç; Lluïsa Buixadés; alumnes i professors de l'Escola de Vallirana; Ignàcia Casanoves; família Casanoves; Antoni Casanoves, vell de vuitanta anys; Eduard Pérez; Dolores Canet; Francesca Casanoves; Antònia Llorenç; Concepció Lòpez; Carme Carreres; Rosa Vallès; Maria Arús; Esperança Castillo; Concepció sanoves; nen Jaume Segarra, de Borroca; Lleonart Torres; Ignàcia Cages Blanques; nena Enriqueta Roca; Joan Ferran, de Nulles; Jaume Segarra, de Borges; Carme Domènec i Pilar Romeu.

EL SEGURO MÉDICO, passeig de Gràcia, 117. Telèfon. 74495.

L'ADVOCAT SENYOR JOAQUIM ARMISEN ES SEPARA DE LLIGA CATALANA

Amb el prec de publicar-la, hem rebut de l'advocat senyor Joaquim Armisen la següent lletra: «Sr. President de Lliga Catalana. Ciutat.

Molt senyor meu: Us prego que us serviu donar-me de baixa de la llista de socis de Lliga Catalana.

Aquesta decisió respon a un estat de consciència que em fa incompatible amb l'actuació del Partit.

Us dec l'explicació de dir-vos que la meua determinació és motivada per la retirada dels representants de Lliga Catalana del Parlament de Catalunya; la votació de l'amnistia dels delinqüents que pertorben l'ordre i deshonren la República, i dels generals sublevats contra Catalunya, i d'una manera definitiva pel conflicte actual, en el qual es portà al Tribunal de Garanties perquè decidís, el plef que s'ha guanyat, a canvi de la sobirania que s'ha perdut.

Això no constitueix matèria opinable, ni és hora de discutir els detalls de cap llei. Per damunt de totes les raons d'ordre secundari, es tracta simplement d'estar al costat de la Generalitat de Catalunya o contra d'ella.

I com que la tria no és dubtosa, compleixo el meu deure separant-me de Lliga Catalana.

Havent estat pública la meua actuació, permeteu-me que faci ús públic d'aquesta lletra.

Amb el respecte degut, us saluda atentament Joaquim Armisen.»

ELS ARTISTES CATALANS QUE TRIOMFEN

Finalment, després de molts dies d'expectació, han estat publicades les resolucions dels Jurats en l'Exposició Nacional de Belles Arts de Madrid.

Un centenar d'artistes catalans han concorregut a aquell certamen, d'entre els quals, mitja dotzena — pintors, escultors i decoradors — han aconseguit triomfar d'una manera esclatant i definitiva.

Destaquem amb complaença llurs noms: Martí Llaurador, Dàrius Vilàs, Frederic Marès, Vila-Puig, Teresa Condominas, Vila-Arrufat i D. Castellanos. La importància del triomf pren un relleu més gran si hom té en compte que el nombre de premis oficials en aquell certamen és reduïdíssim, i que és enorme la quantitat d'obres i artistes que concorren a l'Exposició.

Com que tota l'Espanya artística hi concorre, i l'interès es manté vivíssim, mentre els Jurats realitzen llur tasca d'apreciació, no cal dir que la lluita entre els distints sectors artístics és intensa, puix que el caràcter oficial dels premis i llur importància desvetlla especialíssimament els medis artístics.

Catalunya, molt especialment per la importància qualificativa de la seva tramesa, mereixia aquestes — i millors potser — distincions a l'obra de valor inqüestionable dels nostres artistes.

I hem de felicitar-nos, tot agraint i felicitant els artistes premiats, que el nom de Catalunya hagi estat col·locat tan amunt en aquest certamen que cada dos anys se celebra a Madrid.

INAUGURACIÓ D'UNA COOPERATIVA

Al poble de Folgaroles, poble on nasqué mossèn Jacint Verdaguier, tingué ahir, a les cinc de la tarda, un acte de propaganda cooperatista.

Hi assistiren delegacions de Vic, Sant Julià i altres pobles de la comarca. També hi concorregué el diputat senyor Felip Barjau, qui donà una conferència a la plaça del poble, remarcant la transcendència i la significació de l'acte que se celebrava.

Cooperatista convençut, digué que creia en una societat nova organitzada a base d'una organització cooperatista, la qual substituirà amb suficiència i eficàcia el sistema d'organització individualista del capitalisme.

ASSEMBLEA DE LA FEDERACIÓ DE SOCORSOS MUTUS DE CATALUNYA

Al local del Centre Obrer Aragonès del carrer Baix de Sant Pere, celebrà, ahir, la seva anunciada assemblea extraordinària la Federació de Societats de Socorsos Mutus de Catalunya.

Aquesta assemblea tenia per objecte tractar del projecte de creació d'una nova secció que ha d'ésser formada per totes les entitats adherides i les que voluntàriament vulguin inscriure's i portarà el nom de «Secció Permanent de Farmàcies Mutualistes».

Foren aprovats alguns articles del projecte presentat, i els altres restaren damunt la taula per a ésser discutits, i si s'escau aprovar-los, en una altra assemblea que se celebrará el dia 15 del vinent juliol. Entre els articles pendents d'aprovació figura el que tracta de la quantia en què hauran de contribuir per a sostenir la secció projectada. A aquest aspecte fou presentada per la Comissió gestora, després d'haver polsat diverses opinions dels assembleistes, la següent proposició:

«La quota a pagar serà d'1 pta. per soci i per una sola vegada. Al final de l'exercici, cada entitat abonará les diferències que puguin haver entre els socis inscrits la primera vegada. Si el nombre de socis minvés del tipus d'inscripció, no seran reintegrades les diferències.»

Després d'haver llegit aquesta proposició, i en virtut de la importància que enclou, fou acordat tractar una altra vegada aquest punt en la propera reunió.

INSTITUT DE CULTURA I BIBLIOTECA POPULAR DE LA DONA

SESSIÓ DE CLAUSURA DE CURS I REPARTIMENT DE PREMIS A LES ALUMNES

Amb la mateixa solemnitat de cada any fou celebrada ahir, a l'Institut de Cultura i Biblioteca Popular de la Dona, la sessió de clausura del curs 1933-34 i el repartiment de premis a les alumnes que per llur aplicació se n'havien fet creditors. Els premis consistien en matricules d'honor, diplomes i llibres.

Presidiren la festa, a la qual assistiren a més de les alumnes molts familiars d'aquestes, el canonge Carles Cardó; la presidenta de l'Institut, senyora Bonnemaïson, vídua de Verdaguier; la vice-presidenta senyora Mercè Serra, vídua de Miquel; la secretària senyoreta Carreras; el catedràtic doctor Font i Puig, en representació del rector de la Universitat, i el senyor Josep Arbós, per la Cambra de Comerç.

En lloc preferent hi havia tot el professorat de l'Institut.

La secretària llegí la memòria anual reglamentària i després foren cridades les alumnes premiades, les quals passaren a recollir els premis respectius.

Un cop fet el repartiment, el representant de la Cambra de Comerç adreçà unes paraules a l'auditori. Felicità les alumnes i els professors, especialment la senyora Bonnemaïson, de la qual digué que era l'ànima de l'Institut, glòria legítima de Catalunya. Recomanà a les alumnes que segueixin estudiant per a poder ésser útils a la societat i a elles mateixes.

Parlà després el doctor Font, el qual es felicità de l'aplicació demostrada per les alumnes, evidenciada pel gran nombre de premis atorgats. Això dona idea — afegí — de la gran obra cultural que realitza l'Institut, que, com ha dit molt bé el senyor Arbós, és una veritable glòria de la nostra terra. Felicità els professors i alumnes, als quals recomanà constància en l'estudi.

El doctor Cardó donà les gràcies als representants de les corporacions que s'havien dignat concórrer a la festa i demanà a les alumnes que fessin honor als premis rebuts, seguint en llur aplicació a l'estudi.

La senyora vídua de Verdaguier clogué la sessió amb un discurs magnífic, en el qual exposà en línies generals l'obra cultural de l'Institut, l'interès, assiduïtat i intel·ligència dels professors i les ganes de saber que sempre demostren les alumnes. El resultat d'això — acabà dient — són els fruits excel·lents que ací collim i que permetem de col·locar la dona en un pla d'independència, puix que la seva instrucció li permet de lluitar avantatjosament en la vida.

Tots els oradors foren molt aplaudits. La festa acabà pels volts de la una de la tarda.

AHIR FOU CLAUSURADA L'EXPOSICIÓ DELS «AMICS DELS JARDINS»

Ahir, a la tarda, fou clausurada l'Exposició de «Gladiols» i altres plantes que als jardins del Palau de Pedralbes, organitzà l'entitat «Amics dels Jardins» durant els dies 15, 16 i 17 del corrent.

Tant pel nombre de visitants com per la varietat i qualitat de les plantes presentades, ha revestit aquesta exposició un èxit complet per als seus organitzadors, els quals, amb motiu de la clausura, foren ahir a la tarda molt felicitats.

SUBHASTA

El Mont de Pietat de la Mare de Déu de l'Esperança, Organisme de Prèstecs prestatari de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis, posa a coneixement del públic la venda de les partides de joies, de venda anterior al 1.º d'abril del 1934, la qual tindrà lloc el dia 5 de juliol del 1934, de les nou a dos quarts d'una, a la sala de subhastes que a l'entresol de la casa de la plaça de Jonqueres, n.º 2, té instal·lada aquesta benèfica institució.

BOMBA PRAT ROTATIVA
LA MÉS INDICADA PER A USOS DOMÈSTICS - ES SILENCIOSA - NO S'ESPATLLA - CONSUMEIX POC

BOMBA PRAT CENTRIFUGA
PER A L'AGRICULTURA - ES LA BOMBA POSITIVA AIXECA TOTES LES AIGÜES

FRANCESC PRAT BOSCH - Guifrà, 109 - 113 - BADALONA

Clausura de la VII Fira de Mostres de Barcelona

Amb una concurrència de públic com poques vegades s'ha registrat, la Fira de Mostres de Barcelona, l'èxit definitiu de la qual s'ha palesat bastament.

Hi hagué moments en què el trànsit pels salons dels Palaus de Montjuïc es feia materialment impossible, tal era l'agombolament de visitants que envairaven salons i jardins, fins a formar una compacta multitud que s'apretava, en recerca d'una difícil mobilització.

Ultra la importància que té per a demostracions d'aquesta mena la concurrència de països estrangers, que aquest any ha superat en molt l'any anterior, hem de destacar el fet, per cert ben interessant, que ens comunicà el president de la Fira, senyor David Ferrer, en uns breus moments de conversació. Ens digué que mentre l'any anterior tres-cents viatgers aprofitaren les rebaixes oferides pels ferrocarrils per a visitar la Fira, aquest any hom tenia ja notícies que s'havien acollit a aquest benefici més de dos mil cinc-cents visitants. No cal dir la importància d'aquesta dada, i la importància de la qual és ben evident i no necessita major demostració.

Fins ben de nit es mantingué l'animació, i arreu s'oïen elogis, als quals cal afegir els auguris d'èxit que els superim per a la Fira de l'any vinent.

A les dues de la tarda se celebrà a l'Hotel Ritz el banquet de clausura. Assistiren a l'àpat, ultra nombrosos invitats, els vocals del Comitè organitzador, amb el seu president senyor David Ferrer, el conseller de Finances de la Generalitat, senyor Martí Esteve, que ostentava la representació del President de Catalunya, i l'alcalde, senyor Pi i Sunyer.

A l'hora del brindis pronunciaren discursos els senyors David Ferrer, Ramon Martíell, president de la Cambra del Comerç de Toulouse; Marcel Khou, president de la Fira de Lyon; Marcel Rouger, president de la Fira de Toulouse, i l'alcalde de la nostra ciutat, senyor Pi i Sunyer. Aquest darrer orador saludà els delegats forans i d'una manera especial els de Lyon i Toulouse, encarregant que trametessin una coral salutació a Mr. Herriot, el qual, a més d'èsser un excellent literat i un intel·ligent polític, és un defensor de la llibertat i de la democràcia.

El senyor Pi i Sunyer acabà explicant el desig de què la Fira que enguany ha superat l'èxit assolit els anys passats, sigui encara més esplendorosa i fructífera en els vinents. Clogué l'acte el conseller del Govern de Catalunya senyor Martí Esteve, que féu present als reunits el sentiment del President de la Generalitat de no poder assistir a l'acte. Felicità els organitzadors de la Fira, i agrai la cooperació dels col·laboradors i expositors tots, en nom del Govern de la Generalitat, oferint el màxim ajut que es pugui facilitar per a repetir el certamen en els pròxims anys.

DE L'ACTE A LA MEMÒRIA DEL DOCTOR MARTÍ I JULIA

Entre les entitats que han assistit en representació a l'acte a la memòria del doctor Martí i Julià, que tingué lloc davant la seva tomba, s'hi compten el Partit Nacionalista d'Esquerra.

Per un error no donarem aquest nom en la relació d'entitats de la sessió corresponent.

MITINGS NACIONALISTES BASCS

Bilbao, 17. — El partit Nacionalista basc ha celebrat avui alguns mitings en diferents locals. Tots s'han vist molt concorreguts.

Hi hagué un gran entusiasme, i en tots els mitings s'ha manifestat la simpatia i l'adhesió dels bascs a l'actitud de Catalunya.

El senyor Lerroux a Montemayor

En un acte d'homenatge que li dedicaren els seus correligionaris, donà com a ingressats a la República els agraris i la Ceda i negà el republicanisme de una part dels socialistes

Els senyors Lerroux, Guerra del Rio i Villalobos, opinen sobre la qüestió de Catalunya

Montemayor, 17. — S'ha celebrat el banquet d'homenatge del Partit Radical de Càceres al senyor Lerroux, amb l'assistència del ministre d'Obres Públiques.

Foren llegides adhesions del senyor Saunper i de tots els ministres radicals. Oferí l'homenatge, el senyor Lerroux fou objecte d'una xardorosa ovació.

El senyor Lerroux començà dient: Senyor ministre dels més alts Poders de la República, senyor Governador, senyores i senyors, que compartiu el goig nostre en aquest acte.

A continuació féu el senyor Lerroux un àmplia exposició del que fou norma de conducta del Partit Radical des que en separar-se del primer Govern de la República, intentà portar a ella les dretes i excloure als socialistes de la governació de l'Estat.

Manifesta que aconseguí el seu propòsit, assolint que ingressessin a la República els agraris i la Ceda, considerant-los ja ingressats.

Aludint als republicans conservadors, diu que hi ha algunes dretes que van per camins tortuosos donant el seu ajut per apoderar-se del Poder, amb la qual cosa fan un greu mal a la República.

El poble — continua dient — ha negat la seva confiança a les esquerres republicanes, i cal convenir que tenia tota la raó per fer aquesta negativa. Els socialistes, hom no sap si estan amb la República o contra la República. Hi ha un sector que el sí d'ells és republicà, però n'hi ha un altre que amb les seves amenaces no fa altra cosa que renegar, perquè més que amenaces les seves paraules són blasfèmies. Diu també que el Partit Radical és l'únic instrument de govern que té la República.

Parla del 14 d'abril, i diu que va ésser com una mena de rierada de generositat per a tots i que no ha estat agrai. Referent a les dretes, creu que no se'ls pot tancar el pas al Poder, però tampoc els pot ésser lliurat alegrement i amb confiança.

El que cal procurar és que s'aproïn als republicans. La Ceda es troba ja dintre la República.

Diu, després, que el país que corre a mitings i a conferències no és pas tot el país. El poble va als mitings com el que va a vente els braus, però hi ha una altra gran massa que sense assistir en aquests actes s'interessa per les coses de dintre i fora del Parlament, cosa que no feia abans per por a les represàlies de la monarquia.

Creu que els dirigents del socialisme han estat depassats per les masses, i que això els portarà a executar actes que sembraran l'anarquia al país. Jo — afegeix — faré el que pugui per impedir que el Poder vagi a mans d'aquest sector, és per això que vaig plantejar una crisi en la qual sortiren del Govern dos radicals.

El país m'ha d'agrair dues coses: primer, la separació dels socialistes. Els veig dir que podien governar contra meu, però no sense jo. Segon, la dissolució de les Corts constituents. El Poder no em fou donat quan es van disoldre, però va ésser donat a un radical.

Jo he carregat amb el Poder en els moments més difícils. Les esquerres es desgastaren al servei de la República, però sense servir-la. Les dretes aleshores no estaven unides per a formar part d'aquest gabinet.

Recorda que a l'any 17, perquè els socialistes poguessin sortir de presidir, el Partit Radical els va incloure en la seva candidatura, i jo mateix — afegeix — em vaig sacrificar perquè sortís Largo Caballero.

Durant la dictadura, en ésser perseguits els regionalistes del Col·legi d'Advocats, no tingueren altre defen-

sor que el Partit Radical. Hi ha alguns homes que quan no poden manifestar el seu laïcisme mosseguen els bisbes. Però cal respectar totes les idees i totes les religions.

Diu, a continuació, que ell no sortirà de la legalitat, però que si arriba a tornar a formar Govern, el que se'n surti serà combatut a sang i a foc. El que més pot perjudicar la República és la manca de seriositat dels seus homes.

Parlant de l'amnistia, diu que el Partit Radical havia adquirit compromisos durant la propaganda política electoral, i que va obrar amb justícia.

No és possible acabar amb tots els mals al mateix moment, com tampoc no és possible acabar amb el pistolisme quan hi ha homes que serven les armes que han d'ésser després homicides. Cal rescatar-les de les mans, on es trobin, siguin les que siguin.

Ho dic el primer, perquè jo segueixo essent el primer dintre el Partit Radical. No importa que jo no governi. Governen els meus fills.

Els periodistes faran mala cara quan vegin que no faig cap al·lusió a certs problemes que s'han plantejat; però no cal oblidar que el Partit Radical és autonomista. És fa un assaig d'autonomia. Per a l'autonomia sempre el Partit Radical donarà el seu ajut; però passa que la direcció d'aquesta autonomia s'ha posat a mans dels menys intel·ligents.

Jo no tinc ganes de governar aviat, però si torno a governar no tindrè cap contemplació, ni a la dreta, ni a l'esquerra, ni, naturalment, em tremolarà la mà.

Així acabà el seu discurs el senyor Lerroux, el qual fou molt aplaudit.

MANIFESTACIONS DEL SENYOR LERROUX SOBRE LA SITUACIÓ DE CATALUNYA

Montemayor, 17. — El senyor Lerroux va ésser interrogat per un dels nostres companys referent a la qüestió catalana.

Naturalment, estic d'acord amb l'actitud del Govern. Tal com es troba plantejat l'assumpte, no hi ha problema. Aquestes actituds que algú té interès en presentar com a històriques no són altra cosa que passió, fum que buiant s'extingeix. Es dissoldrà pacíficament i satisfactoriament.

El Govern ha adoptat les mesures adients per atendre la realitat dels fets i el compliment del seu deure.

El problema català l'han enverinat més a Madrid que no pas a Barcelona, ja que a Madrid hi han aquests elements que desitgen assaltar el Poder i, naturalment, comencen a fer córrer les veus de crisi per veure si finalment ho encerten.

El Ministre d'Obres Públiques, admet la possibilitat de la crisi per al dimarts o dimecres

TAMBÉ EL SENYOR GUERRA DEL RIO PARLA DEL PROBLEMA CATALA

Montemayor, 17. — Parlant de la qüestió catalana, el senyor Guerra del Rio ha dit que no veu cap perill per al Govern, però que així i tot hi ha dos dies en la vinent setmana que poden presentar algun perill. Són dimarts i dimecres, en els quals s'haurà de discutir el vot de confiança que les forces agràries, radicals i Ceda han de donar al Govern. Amb aquest motiu es pot suscitar un debat polític, i aquest cas no es pot descartar la possibilitat d'alguna ensopgada.

De totes maneres — acabà dient —, no crec en la crisi, i espero, pel contrari, que el Parlament es tancarà en la data que ha estat dit.

L'HOMENATGE A PAU CASALS

El concert popular d'ahir nit al Palau Nacional de Montjuïc assolí un grandíós èxit

Ahir, a la nit, al Palau Nacional de Montjuïc se celebrà el Concert Popular d'Homenatge al gran violoncellista Pau Casals.

L'àmplia sala del Palau Nacional en començar l'espectacle presentava un aspecte imponent.

El concert a càrrec de l'Orquestra Pau Casals, interpretà el següent programa «La Presó de Lleida», obertura de Pahissa; Glosa dramàtica de la cançó «El Testament d'Amèlia», de Lamote de Grignon; «Alfeu i Are-tusa de Barberà»; «Dansa de Groms», i «Serra amunt», de Morera, «Sardana per a 32 violoncells», de Pau Casals.

Cada una de les obres citades foren dirigides per llurs autors.

En acabar la primera part, la Comissió Organitzadora de l'homenatge oferí a Pau Casals un Programa d'Honor d'aquest concert. El moment fou emocionant. El públic a peu drèt ovacionà al gran artista, que, emocionat, pronuncià unes paraules d'agraïment a autoritats i públic per aquella prova de simpatia de què era objecte. Agraï a més la col·laboració dels mestres que havien pres part a l'acte.

En aquell moment entraren a l'estrada l'alcalde de la ciutat senyor Pi i Sunyer, conseller de Cultura senyor Gasso, que dúia la representació del President de la Generalitat i el diputat senyor Fontbernat en

representació del President del Parlament Català, els quals felicitaren l'homenajat.

El públic, en dar-se compte de la presència de les esmentades autoritats, esclatà en una nova ovació.

Un dels moments emocionants també, fou quan el mestre Millet donà una abraçada a Pau Casals.

A la segona part del programa s'interpretà «En Pau Casals», sardana de Garreta; «Dansa Anakota», de Nicolau; «Oriental i Rondalla Aragonesa», de Granados; i «Trilana», d'Albèniz-Arbós, sota la direcció del mestre Lamote de Grignon.

Totes les composicions foren subratllades per fort aplaudiments del públic. Finalment, i a l'hora que anàvem a tancar aquesta edició, l'homenajat es disposava a interpretar unes composicions amb el seu violoncel.

Entre les innombrables adhesions que es reberen, el nostre company senyor Navarro i Costabella, en nom de la Comissió organitzadora, llegí un telegrama del mestre Manuel de Falla, en termes de grans elogis per a Pau Casals.

Ultra destacades personalitats del món artístic i musical, assistiren al concert els regidors senyors Cortés, Bernades, Oliva, Rossell, Gispert, i Pomerola.

EL MINISTRE D'INSTRUCCIÓ PÚBLICA TAMBÉ PARLA DE CATALUNYA

Bèjar, 17. — S'ha celebrat un acte d'homenatge al ministre d'Instrucció Pública, senyor Villalobos, el qual donà una conferència desenrotllant el tema: Unicament la llibertat pot salvar els pobles.

Els periodistes li preguntaren referent al problema de Catalunya i digué:

La qüestió té un aspecte social i un altre de polític. L'aspecte social havia de quedar resolt amb la Reforma Agrària, i el polític s'hauria de resoldre amb la més gran cordialitat. Confia que els catalans, es faran càrrec del bon desig del Govern per arribar a una solució amistosa que és la que realment convé a tots.

EL SOTS-SECRETARI DE GOVERNACIÓ DONA COMPTE DE L'ESTAT DE LA VAGA DE CAMPEROLS

Madrid, 17. — Aquesta manitada el sots-secretari de Governació rebé els periodistes als quals manifestà que la tranquil·litat era absoluta a tot Espanya. Afegí que havia estat solucionat el conflicte del pa a Madrid.

Llucy, com cada nit, als periodistes, una relació sobre la vaga de camperols. Diu així:

Burgos: Només hi ha vaga de camperols a Villaciòs. Els vagonistes són pocs i hom espera que serà solucionada ràpidament.

Còrdoba: Hom treballa normalment en la collita. A Montilla minva l'atur i treballa un gran nombre d'obrers.

Granada: La tranquil·litat és absoluta a la província. Només a Pinar i Bojane alguns obrers s'oposen que treballin els altres. Han estat preses mesures per garantir la llibertat del treball.

Melilla: Segueix sense novetat ni complicacions la vaga d'empleats.

Sevilla: La tranquil·litat és absoluta a la província i a la capital. S'han reintegrat a la feina els pocs obrers que ahir es declararen en vaga.

Alacant: La tranquil·litat a la província és absoluta; el nombre d'obrers en vaga és molt reduït.

Jàen: La Federació provincial d'obrers de la terra comunica la retirada dels oficis de vaga.

Palència: Només hi ha vaga a Fuente Nava. A tota la província es treballa en les feines agrícoles.

Cuenca: Hom pot donar per acabada la vaga a la província. Les feines de la collita han començat amb normalitat absoluta.

BOLCA UN AUTOMÒBIL I RESULTEN SIS FERITS

Madrid, 17. — A la carretera de Toledo, prop de la capital, un cotxe del Bloc patronal, que procedia de Madrid, ha bolcat. Han resultat sis ferits, adhuc el xofer. El més greu dels ferits, de cognom Rugat, restà hospitalitzat a Toledo. Per aquesta causa fou suspès el míting que s'havia de donar.

MORT D'UN INDIVIDU QUE VIATJAVA AL SOSTRE D'UN TREN

Madrid, 17. — A la Comissaria del Nord, s'ha rebut la notícia que Manuel Pèrez, de disset anys, que venia de la província de Segòvia a dalt del sostre d'un tren, en arribar als volts de Torrelodones, es donà un cop contra un pont i morí a l'acte.

GUÍA GENERAL DE CATALUNYA

(Baillly-Baillière — Riera)

MÁS DE 2,000 PÁGINAS
MÁS DE 400,000 DATOS Y SEÑAS
del Comercio, Industria, Agricultura,
Mineria, Ganadería, Profesiones, etc.,
existentes en la extensa y rica
región catalana

CUATRO PRECIOSOS MAPAS EN COLORES DE LAS PROVINCIAS DE BARCELONA, GERONA, LÉRIDA Y TARRAGONA

.....

Precio de un ejemplar, fuertemente encuadernado 1
VEINTICINCO PESETAS (franco de portes en toda España)

Anuarios Baillly-Baillière y Riera Reunidos. S. A. Enrique Granados, 85 y 88 - BARCELONA

ELS RADICALS DEMOCRATES

Important discurs del senyor Martínez Barrio
En fer esment del plet de Catalunya, digué: «Que s'alci la democràcia republicana per dificultar i impedir que s'arribi a greuges irreparables»

Madrid, 17. — Al Teatre Victòria se celebrà l'acte organitzat pel Partido Republicano Radical Democrata, per tal de donar a conèixer el seu ideari

El local estava abarrotat de públic i hi figuraven moltíssimes senyores. Començà fent ús de la paraula l'exsots-secretari de Presidència, senyor Torres Campaña, el qual manifestà que aquest acte era el començament d'una sèrie de mitings de propaganda que se celebrarien a diverses capitals d'Espanya.

A continuació parlà el president de les Joventuts del Partit, senyor Merino, el qual, en nom d'aquestes Joventuts, s'adherí a l'acte.

El senyor Blasco Garzon va combatre el Parlament actual.

L'alcalde de Madrid, senyor Pere Rico, explicà per què ells es trobaven a l'esquerra i l'actuació del Partit, que estarà sempre al costat de les classes proletàries.

En aixecar-se a parlar el senyor Martínez Barrio esclatà una enorme ovació, essent victorejada la República i el polític honrat.

Aconseguit el silenci, començà a parlar el cap del Partit Radical.

El senyor Martínez Barrio començà dient que li cal parlar dels motius determinants de la creació del Partit Radical Democrata, encara que no dirà res que no sigui ja sabut. Més que no pas dir coses noves, m'interessa fer una recopilació de tot el que ha succeït fins ara, per a fixar després la nostra posició de cara al moment actual.

Les meves diferències amb el Partit Radical s'iniciaren, malauradament, a primers de novembre. Després, encara s'agreuaren. No es tracta d'unes diferències doctrinals, sinó d'unes diferències en la tàctica que el Partit havia de seguir des del Poder, no solament en el que fa referència a l'administració del país, sinó també amb el tracte amb els altres Partits republicans o no republicans que actuaven en el règim.

Aquesta afirmació la vaig exposar on havia de fer-ho, que era al Parlament. Allí vaig dir, el dia 7 de febrer, discutint amb el senyor Gil Robles, que el problema estava en governar amb plenitud de dignitat, sense sentir que a través del Ministeri governen gent afí. I vaig dir això perquè el senyor Gil Robles, seguint la tàctica que començà després de les eleccions de l'any 1933, aspirava que les seves idees i els seus compromisos s'esmunyissin des de l'òrgan del Poder, sense tenir la responsabilitat del Poder. Em fou ofert, per part del Govern, de seguir una política d'acord amb les meves conviccions, però l'ofertament no passà d'aquí, d'ésser un ofertament, perquè íntimament hom tenia la resolució presa de servir els interessos de les forces de dreta, i d'una manera especial a les forces simbolitzades per Acció Popular i per Gil Robles.

Necessàriament s'hagué de produir la crisi i la divisió del Partit Radical.

El mateix Gil Robles va dir a Badajoz, el 27 de maig, que al cap de sis mesos havia aconseguit aquests resultats: La substitució de l'ensenyament religiós no s'havia realitzat; la supressió dels havers de la clerecia havia tingut una rectificació inicial, les conseqüències de la qual ja es veurien oportunament; el Ministeri d'Estat havia d'anar a Roma, reconeixent la sobirania del Pontífex i la independència de l'Església. S'havia donat l'amnistia, la Llei de Termes Municipals havia estat derogada, i afirmava Gil Robles, textualment: «Tot això s'ha realitzat des del Poder, per un Govern radical, al qual

no he volgut substituir, perquè des del moment que realitzava el nostre programa no calia destituir-lo».

Jo crec que la incorporació d'aquestes forces a la República havia d'ésser un acatament lleial i complet, i no dissolvent, fins a deixar-nos exhaustes i inermes. El temps ens dirà qui dels dos, si el senyor Lerroux o jo, hem tingut una clara visió de l'esdevenidor.

El que en el senyor Lerroux era generosa equivocació, dispensable en qui remata una vida de sacrificis per la pàtria i per la República, no ho és en moltes altres persones que segueixen aquesta desatinada orientació, i és a aquestes persones, perquè en sentin el remordiment, a les quals m'adreço.

Quina és la nostra actitud davant el Govern, davant Acció Popular, davant els altres grups republicans? Què cal fer, atenen la situació present a Espanya?

Vaig a examinar aquests temes.

Posició davant el Govern. Amb aquestes Corts no podrà governar cap gabinet que tingui una composició molt diferent de la d'ara, és a dir, que no crec en la possibilitat ni en la eficàcia ni en el dret que es constitueixi un Govern que, volent viure amb aquestes Corts, se situï més a la dreta que no pas encara ara.

Salvant tota mena de consideracions personals, el gabinet actual ha de complir una obra d'interinitat que el fa totalment ineficaz. El país es creu regit per altres voluntats absents, i creu que el Govern els consulta cada un dels seus actes, precisament amb gent que no té cap responsabilitat pública.

Però el fet que un Govern sigui interí — interí també fou el que jo vaig presidir — no l'eximeix del deure de governar. Tot i essent govern interí, ho és permanent pel que es refereix a orientacions i al concepte de la responsabilitat.

Jo pregunto al senyor Samper si aquest Govern es considera amb aquesta situació d'independència moral. La té? Doncs, si la té, li cal afrontar la resolució de tots els problemes, amb eficàcia, amb rapidesa i amb plenitud de responsabilitat. Hi ha alguns problemes plantejats que són la preocupació d'Espanya, que reclamen, per a ésser tractats, aquestes tres condicions. ¿Hom no creu en aquesta situació de completa llibertat? Doncs farà bé en seguir el meu exemple, és a dir, recordant que els governs interins no han d'existir més que el temps just per a complir la funció que els ha estat encomanada, i si el senyor Samper fou elegit president en un moment que aquesta solució de trànsit era necessària, que pensi que ha deixat d'ésser-ho i que ha de deixar pas a una altra solució definitiva, que tingui unes característiques de permanència, d'estabilitat i de seguretat que els país reclama. (Grans aplaudiments.)

Deixar el poder per a deixar pas a una situació estable amb aquestes Corts! El meu criteri personal és que amb aquestes Corts no es pot produir una situació estable i eficaç, però pel damunt del meu criteri n'hi ha un altre de superior, superior a totes les lluites polítiques, i si creu que encara hi ha una esperança, una lleugera esperança que aquestes Corts puguin portar a terme una obra legislativa i de Govern, que hom doni a aquest Govern garanties d'estabilitat i de plenitud de responsabilitat. Jo, al contrari, crec que ha arribat l'hora de canviar de política i que cal intervenir amb cures més enèrgiques, més heroiques, si no volem que el mal que

es manifesta arreu purulent, s'estengui a la totalitat del cos social.

Posició davant Acció Popular. No tenim cap interès que Acció Popular resti a fora de la legalitat de la República. El que demanem és que fixi la seva actitud sense equivocs. No ho ha fet fins ara i molt ens temem que no pensa fer-ho mai.

El senyor Gil Robles ha pronunciat un discurs en inaugurar el nou local d'Acció Popular i parlà d'aquells que paral·lelament treballaven per un mateix fi. Aquests altres no poden ésser ningú més que Renovación Española i els tradicionalistes. (Gran ovació.)

El senyor Calvo Sotelo digué també que calia conquerir l'Estat, i que Portugal, Alemanya i Austria eren repúbliques governades per monarquies. Una vegada la república arada de l'esperit de la monarquia, vindria la restauració personal. I era per això que volia comptar amb nosaltres! (Grans aplaudiments.)

Un altre sentit és la visita del senyor Valiente a Fontainebleau. D'aquesta manera segueixen el doble joc. Gil Robles ret acatament al President de la República i Valiente es posa a la disposició de l'extingit poder real, dient que al capdavant Acció Popular no cerca altra cosa que servir l'interès d'Espanya pel camí que ella mateixa es dona. Això tant pot ésser dit a la Cambra del President com davant Alfons de Borbó.

Cal que Acció Popular, si vol governar en el règim, acudi a les eleccions futures amb la bandera republicana desplegada. Si aleshores li és refermada la votació, tindrà perfectísim dret d'ocupar el poder. Acció Popular en aquestes Corts no pot governar. (Gran ovació que dura llarga estona.)

Posició respecte dels altres Partits republicans. És evident que a la dreta i a l'esquerra del Partit Radical Democrata hi ha grups i Partits inequívocament republicans, però també és evident que ni ara ni mai el nostre Partit es fusionarà amb els grups que cap a la seva dreta o cap a la seva esquerra no representin coincidències constants i permanents en la manera de governar i de dirigir el país.

Política de cordialitat, política d'aproximació, això sí; però coincidència no vol dir confusió.

Hi ha un fet real, i és que, malgrat que a l'esquerra o a la dreta podem trobar-hi Partits republicans, amb els quals no ens podríem identificar, hi ha massa Partits republicans. Amb els Partits amb els quals podríem estar d'acord, amb aquells que volem ràpidament estar d'acord, la coincidència fàcil es fa precisa i indispensable per les circumstàncies generals de la nació, i encara que jo no els anomeni, ells saben molt bé a qui em refereixo. Ja saben prou qui són, aquells als quals em refereixo també en dir que no podríem fusionar-nos amb ells.

No estiguem callats. La vida del país ho reclama. Acudeixin o demanin que acudim nosaltres a confondre'ns amb ells, perquè la responsabilitat davant d'Espanya és de tots. És necessari de fondre tots aquells nuclis republicans que tenen una direcció comuna, perquè diversificats no són òrgans d'una política eficaç. Tots junts podrien oferir ràpidament al Poder moderador i a l'opinió espanyola els instruments de Govern que l'un i l'altra reclamen cada dia.

Cordialitat amb tots! La nostra separació del Partit Radical no ha estat feta amb escàndol ni amb difamacions, perquè aquells que restaren al Partit Radical i els que ens n'anàrem, tenim l'íntima convicció que podrà arribar un moment que el dolor de la República i les necessitats d'Espanya tornin a fusionar-nos. I en aquesta convicció trista, perquè suposa un perill, està la raó de la nostra conducta.

Resta ara per examinar quina ha d'ésser la nostra conducta davant la situació actual d'Espanya.

Més d'una vegada ho he dit, i m'han acompanyat homes representatius de la democràcia republicana:

Els partits republicans necessiten fer una obra pròpia amb trets característics. Hem viscut i seguim vivint com a dispesers dintre de la República. Ni abans ni ara no hem tingut una política nostra. La mateixa obra en bloc realitzada per les Corts Constituents, que avui es rectifica, és una obra que respon a altres aspiracions. La rectificació d'aquesta obra, és molt clar, respon a una aspiració allunyada dels partits republicans.

(Una veu interromp donant un visca a l'obra de les Constituents, i el públic aplaudeix.)

Es que els republicans creuen que podem estar en vaga o en vacances constants? Tenim el deure de realitzar una política peculiar. En aquesta falla hi ha la causa fonamental del crebantament i de la torpidud de la República. Girem la vista cap els fundadors de la primera República espanyola, que es varen abocar amb claredat, amb eficàcia, a tots els problemes que preocupaven l'esperit humà. Aquells propulsors nostres, en l'ordre polític, en el religiós, en el social, en l'econòmic, varen veure tal quantitat de solucions, articulades amb tanta precisió, que, malgrat tots els avenços del temps, són a l'ordre del dia i encara no han pogut ésser desenvolupats pràcticament. Fem una política pròpia dels republicans. Els espanyols segueixen avui, hora per hora, minut per minut, els batecs de la vida de la República, i és que tenen la confiança d'haver realitzat una acció històrica amb la implantació de la República i tenen por que aquesta acció històrica sigui desvirtuada, i que la República ens fugi dels dits. N'hi hauria prou a oferir una conducta exemplar i lleial, un pla a realitzar, perquè tota la confiança d'Espanya emparés la República.

Cal fer-ho aviat, molt aviat, perquè ni ha alguns insensats que aspiren a aconseguir el triomf i la consagració de llurs idees mitjançant una guerra civil. Ara, ara mateix, s'està incubant una nova ofensiva, angustiosament, per un bloc que s'anomena Bloc Hispano-Nacional, la finalitat de la qual és prou coneguda: Espanya única. Com a símbol d'aquesta unitat, la bandera bicolor, i com a fita, la monarquia, que simbolitza ambdues coses a juí dels inspiradors dels proposats i del programa.

Jo dic que Espanya única, sí: Espanya, coincidència de pobles, de regions, en una unitat superior política ja creada i que cada dia es vagi dotant de major quantitat. Aquest és el camí pel qual Espanya es pot convertir en una unitat superior nacional, amb tots els pobles per a ésser, un altre dia la gran Europa. Tant de bo que en un pervindre pròxim es pugui constituir la gran comunitat de tots els pobles d'Europa, Africa, Asia, Amèrica, i que tots aquests pobles es trobessin units per un mateix ideal i per un mateix interès comú.

Però Espanya única, en segons quins llavis no és ben bé això. Espanya única és la teia de la guerra civil. Diuen «¡ Viva Espanya! », i pels dintres els reclama el desig de cridar, «¡ Muera Catalunya! », i per aquest camí nosaltres no hi anem. (Ovació indescriptible, amb molts visques a la República i a Catalunya.)

Visca la República, amics meus, que en aquests moments és la síntesi, l'interès, el desig i la bona voluntat de tots. (Aquest visca és contestat unànimament.)

Surt aquest Bloque Hispano-Nacional en un moment que una commoció espiritual ha suscitat una situació difícil entre el Govern de la Generalitat i el Govern de la República. Aquesta diferència entre aquests dos governs cal que sigui reduïda, i resoldre-la a costes de l'amor propi. Qui s'atreveix a parlar d'amor propi quan es troben en litigi, quan es tracta dels alts interessos del país!, els alts interessos del règim!

Amb bona voluntat, amb resolucions heroiques i fermes serà esborrada aquesta diferència, i cada u restarà al seu lloc i cada poder din-

tre la seva àrea, responent tots a l'impuls cordial que motivà la seva creació; però, enverinant-la, rabent-s'hi, volent posar uns homes d'Espanya davant uns altres homes d'Espanya, procurant que la guerra civil sigui el sol que illumini l'Espanya del segle XX, amb els mateixos sinistres resplendors que aquests partits feren que illuminessin el segle XIX, això, no, amics meus, això de cap manera. (Aplaudiments.)

Que es posi en peu la democràcia republicana per a impedir-ho, per a dir que totes aquestes diferències es poden arranjar, es poden anul·lar. El que no té esmena és que una mà fraticida s'aixequi amenaçant altres germans d'Espanya. (Gran ovació.)

El senyor Martínez Barrio acabà el seu discurs dient que tenia la necessitat d'exposar al Govern la situació on s'ha col·locat i tenia també l'obligació d'adreçar-se al país, exposant-li la situació del moment, perquè ràpidament la democràcia espanyola es redrexi. Llitem amb les banderes desplegadas i el nostre triomf serà pròxim, perquè serà el triomf del bon sentit, i llitem perquè floreixi una altra vegada a Espanya, aquella il·lusió d'abril. (Gran ovació que dura llarga estona. El senyor Martínez Barrio en sortir del teatre és constantment ovacionat per la gentada, reunida pels voltants.)

ELS METALLÚRGICS ACORDEN DE REPRENDRÉ EL TREBALL

Madrid, 17. — Al cinema Pardiñas, amb gran concurrència, se celebrà, aquest matí, a les deu, un acte organitzat pel front únic dels metallúrgics, per tal de prendre acords, en vista de la solució donada pel Govern al plet que venien sostenint amb els patrons. Feren ús de la paraula nombrosos oradors, i hom acordà, per aclamació, i enmig de gran entusiasme, reprendre el treball dimarts vinent. L'acte transcorregué sense el més petit incident.

DIADA DEL RABASSAIRE A COPONS

Per tal de prendre part als actes d'afirmació rabassaire, sortiren ahir de Barcelona, en automòbil, les senyores Nativitat Yarza, alcaldessa de Bellprat; Elionor Vinyeta d'Aragai, senyoreta Maria dels Dolors Bargalló i els senyors Riera i Aragai. A Copons els esperaven els diputats senyors Sellés i Armendares, i el senyor Sans, redactor de La Humanitat.

Foren obsequiats amb un dinar al Centre d'Esquerra Republicana, al qual assistiren els elements més significats de la comarca.

A la tarda fou celebrat el miting. La plaça presentava un aspecte imponent. S'hi aplegaren elements arribats de tota la comarca. Moltes de les delegacions portaven banderes.

Parlaren, en primer lloc, per presentar els oradors, un delegat del Centre d'Esquerra d'Igualada i el president de la Comarca.

Seguidament parlaren, glossant l'actual moment polític, les senyores Nativitat Yarza, Elionor Vinyeta d'Aragai, el senyor Armendares, la senyoreta Maria Dolores Bargalló i els senyors Sellés, Sans, Riera i Aragai.

Tots els oradors exposaren la necessitat que tots els catalans es mantinguin units estretament, disposats a donar la cooperació que el President de la Generalitat els demani en un cas de necessitat.

El públic rebé aquestes indicacions amb una ovació.

Seguidament foren descobertes les làpides que donen els noms de Plaça de la Unió de Rabassaires i carrers de Ferrer i Guàrdia i Fermín Galan.

El públic aplaudí cada vegada que era descoberta una d'aquestes plaques.

INFORMACIO TELEGRAFICA

ESCORCOLLS I PRECAUCIONS

Madrid, 17. — Des de primeres hores del matí se situaren a les sortides de Madrid i llocs de trànsit i estacions nombroses forces de seguretat, assalt i guàrdia civil, les quals, d'acord amb les ordres dictades pel Ministre de Governació, escorcollaven tots els grups que sortien de Madrid, adhuc els que marxaven en vehicles. No es trobà cap arma i no es registrà el més lleuger incident.

ENTERRAMENT DEL SENYOR RUIZ GIMENEZ

Madrid, 17. — Aquesta tarda, a les quatre, s'ha verificat el trasllat del cadàver de l'ex-ministre monàrquic senyor Joaquim Ruiz i Giménez, des de la casa mortuòria al cementiri de Santa Maria.

Hi assistiren tots els ex-alcaldes de Madrid, l'Ajuntament en corporació, amb macers, presidit pel batlle i nombroses representacions de totes les classes socials. A la presidència figuraven l'ex-comte de Romanones i els bisbes de Madrid-Alcalà, Sigüenza i Màlaga.

L'EMBAIXADA BELGA TORNA AL SEU PAIS

Madrid, 17. — Aquesta nit, a les deu, ha emprès el viatge de tornada cap al seu país l'ambaixada extraordinària belga. Foren acomiadats els representants belgues pel ministre interí d'Estat senyor Rocha, en representació del Govern, l'alcalde de Madrid i un ajudant del President de la República, i l'ambaixador de Bèlgica i el personal de l'Ambaixada.

L'AMBAIXADA EXTRAORDINÀRIA BELGA A TOLEDO

Toledo, 17. — Aquest matí, a les deu, arribà l'ambaixada extraordinària belga, la qual fou rebuda per les autoritats locals.

Visità els monuments de la població i esmorzaren en una de les hortes properes a la capital. A les cinc de la tarda tornaren cap a Madrid.

L'ALCALDE D'AMPOSTA, COMMINAT

Tarragona, 17. — Citat pel comissari d'Ordre Públic de Tarragona senyor Pujol i Font, i acompanyat del capità de la Guàrdia civil de Tortosa, ha comparegut a aquesta Comissaria l'alcalde d'Amposta, senyor Palau, el qual ha promès al Comissari d'Ordre públic atendre les disposicions del delegat d'Ordre públic d'Amposta. Amb aquesta promesa li ha estat permès de tornar a la seva població.

SUICIDI D'UN GUARDIA URBA

Tarragona, 17. — A les onze del matí s'ha suïcidat, llançant-se des del balcó del seu domicili al carrer, el guàrdia urbà Ramon Roca. Fou traslladat greument ferit a l'Hospital, on morí.

TIROTEIG ENTRE BANDITS XINESOS I SOLDATS JAPONESOS

Londres, 17. — Comuniquen de Kharbine que a conseqüència d'un tiroteig molt fort entre un comboi militar japonès i un grup de bandits, que s'ha produït prop de Kalir, han resultat morts tres bandits i dos empleats del ferrocarril i ferits dos soldats japonesos. — Fabra.

INAUGURACIÓ DE LA FIRA DE BORDEUS

Bordeus, 17. — El President de la República ha inaugurat avui la Fira de Bordeus. Al final del dinar que li ha estat ofert, ha fet un discurs, i ha dit, entre altres coses, que només la confiança i la seguretat poden retornar al món per complet la prosperitat econòmica.

Quan el President anava cap a la Fira, un italià, naturalitzat francès, que portava un paper a la mà, intentà

A L'HAVANA CONTINUEN LES EXPLOSIONS DE BOMBES

L'Havana, 17. — Segueix constant la campanya terrorista, havent explotat avui algunes bombes a diferents llocs de la ciutat.

Escamots militars han detingut alguns membres de l'organització A. B. C., per tinença d'armes.

Els empleats de l'Omnibus s'han declarat en vaga per a protestar contra la concentració nacional.

ELS ESTATS UNITS FORMARAN PART DE L'ORGANITZACIÓ INTERNACIONAL DEL TREBALL

Washington, 17. — Malgrat l'oposició feta pels republicans, el Congrés ha votat una resolució per la qual els Estats Units són autoritzats a formar part de l'Organització Internacional del Treball, sense obligar-se, però, amb referència a la Societat de Nacions. — Fabra.

MANIFESTACIÓ PATRIÒTICA A AUSTRIA

Viena, 17. — A Braunon, poble en el qual va néixer el canceller alemany Hitler, ha estat celebrada una manifestació organitzada pel Front patriòtic, a la qual han assistit més de quinze mil persones, a favor de la independència d'Austria.

BOMBES I GASOS LACRIMÒGENS A AUSTRIA

Viena, 17. — A diverses regions d'Austria, i també a aquesta capital, han esclatat diverses bombes, les quals han produït destroces materials.

Anit, durant la representació en un teatre de Viena, foren llançats gasos lacrimògens, per la qual cosa calgué interrompre la representació. — Fabra.

III FIRA DEL DIBUIX

Durant tot el dia d'ahir, desfilà una gran gentada pels estands de la Tercera Fira del Dibuix instal·lats i passeig de Gràcia.

La Fira aquest any, és una potent demostració de la maduresa dels nostres artistes en aquesta modalitat de l'art. Hi ha a la Fira prop de cinc mil dibuixos. L'any passat n'hi havien deu mil. No obstant, la qualitat dels dibuixos és molt més elevada aquesta vegada. Els artistes, fent honor a la Fira que ja s'ha creat als tres anys d'instituída una tradició i un prestigi, han cuidat molt llurs aportacions. D'aquesta manera s'atorga a la Fira un prestigi artístic que potser no era totalment assolit en les precedents, car els dibuixants posaven en llurs carteres allò que, semblant un dibuix, no era moltes vegades, més que un apunt, un assaig o un simple exercici lineal.

Dues coses han influït en aquest resultat. Primer, el prestigi que va guanyant la Fira i el fet que els artistes s'han adonat que també es pot anar a cercar glòria a base del dibuix que creien una cosa secundària, i ara curren l'estil de llurs aportacions i segons la vigorositat amb què la Junta controla l'admissió d'obres.

La Fira consta de set stands, aranjats amb perfecta visualitat per a les obres exposades. En taules a part, cada artista té la seva cartera a disposició de la curiositat dels visitants.

Els stands estan encarregats a les Galeries «Syra», Sala Parés, Sala Gaspar, Sala Busquets, «La Pinacoteca», Galeries Laietanes i Casa Renart. Un mateix dibuixant té diverses aportacions, segons les sales que l'han volgut presentar.

Entre les millors aportacions destaquen les carpetes; els dibuixos exposats de Bosch i Roger, Domingo, Creixams, Colom, Camp i Ribera, Rebull, Granyer, Nogués, Snyer, Vila Arrufat, Vila Puig, Garcia, Comelleran, Canyelles, Junyent, Cochet, Callicó, Marquès i Puig, Estrany, Gran i Sala, Serra i Serrano, Carbonell (Artur), Obiols, Paris.

Segueixen aportacions dins la tònica habitual de llurs obres Prim, d'Ivori, Mora, Juncosa, Perrín, Darius Vilas, Ricart Orté, Joan Gil, Porcar, Amat, Senabre, Gussachs, Cardunets, Llauredó, Muntané, Solé i Jorba, Alfred Opisso...

En la caritadura i en la il·lustració es veuen coses reeixides de Junceda, Conet, Opisso, Castanys, Benigani, els tres il·lustradors del *El Be Negre*: Tisner, Guasp i Soka.

També hi ha coses bones de Monteriol, Amat, Morell, Ribas, Diaz Costa, Perrín, Llauredó...

Hi ha també obres «retrospectives» entre elles algun Nonell i Casas, magnífiques.

En moltes obres ahir a la tarda ja hi havia el cartellet adquirint.

ESPORTIVES

AUTOMOBILISME

II COPA BARCELONA PENYA RHIN

CLASSIFICACIÓ OFICIAL SEGONS LES DADES DELS CROMOMETRADORS DE L'AUTOMOBIL CLUB D'ESPANYA

- 1.º, Achille Varzi (Alfa Romeo), 265 quilòmetres (70 voltes), en 2 h. 33 m. 2 s., a 104 quilòmetres 0'30 per hora.
- 2.º, Louis Chiron (Alfa Romeo), en 2 h. 34 m. 19 s. 2-10.
- 3.º, Marcel Leohux (Alfa Romeo), en 2 h. 35 m. 15 s. 5-10.
- 4.º, Joan Zanelli (Alfa Romeo), 67 voltes, en 2 h. 36 m.
- 5.º, Joaquim Palacio (Maserati), 67 voltes, en 2 h. 37 m. 24 s. 8-10.
- 6.º, Robert Brunet (Bugatti), 66 voltes, en 2 h. 36 m. 36 s. 8-10.
- 7.º, Josep M.º Vilapadierna (Maserati), 65 voltes, en 2 h. 36 m. 24 s. 2-10.

CRISTALLERIES a preus d'ocasió per pocs dies, en GRIFÉ & ESCODA - FIVALLER (Ferran), 38

HÍPICA

CONCURS HÍPIC INTERNACIONAL

Aquest any el Polo Jockey Club es prepara per celebrar el tradicional Concurs hípic internacional que, per motius que tothom coneix, no fou possible de realitzar l'any passat.

Efectivament, dissabte vinent començaran les proves, les quals seran realitzades en cinc reunions, a la nova pista, de majors dimensions que la de l'antic local.

En la primera, dissabte, 23, hom correrà les proves «Inauguració» dotada amb 900 ptes. en onze premis, per a cavalls que no hagin guanyat, des del 1.º de gener del 1932, un premi de 500 ptes. o superior. L'altura màxima dels obstacles serà d'1'10 metres. I «Omnium», amb 2.000 pesetes de premis, repartides en deu premis. Aquesta prova, amb handicaps, comprendrà obstacles, l'altura màxima dels quals serà d'1'30 metres.

Per al segon dia, diumenge, 24, són anunciades les proves «Vendeen» i «Regularitat». En la primera, reservada als cavalls que no hagin guanyat un premi igual o superior a 500 ptes. des del 1.º de gener del 1934, seran atorgades 1.000 ptes en set premis. I per a la de «Regularitat», la dotació és de 2.000 ptes. repartides en onze premis. Aquesta prova es regirà per una classificació especial, consistent en el nombre d'obstacles saltats sense cap falta; el màxim d'obstacles serà de trenta, i, en el cas d'empat, hom classificarà pel temps emprat en el recorregut. A la primera falta en un obstacle o error de recorregut, el genet serà retirat.

El tercer dia, divendres, 29, seran corregudes les proves de Copa Barcelona i Amazones, qualsevulla de les quals és suficient per a excitar l'interès dels amants d'aquest esport. És el dia del plat fort del concurs.

La Copa de Barcelona té una dotació de 4.000 ptes. repartides en divuit premis, i l'altura màxima dels obstacles serà d'1'30 metres.

La prova Amazones només té premis d'honor: copes.

Dissabte, dia 30, seran corregudes les proves Polo Jockey Club i Penya Hípica. Per a la primera, seran concedits vuit premis, amb un total de 1.500 ptes., i per a la segona, set premis, amb un total igual. Aquesta ofereix, però, la particularitat que constarà de tants recorreguts — amb augment progressiu dels obstacles — com siguin necessaris per a determinar el guanyador per eliminació. D'obstacles només n'hi haurà sis.

Aquests obstacles estaran col·locats

en línia recta, i a distàncies de 10 metres.

Els cavalls els hauran de saltar l'un després de l'altre, segons la forma ordinària dels altres recorreguts.

L'altura d'aquests obstacles, en el primer recorregut, serà d'1'10 metres i l'augment serà de 10 centímetres cada vegada.

Les faltes seran comptades com en els altres recorreguts, i no serà tingut en compte el temps.

Generalitat de Catalunya

El dia del President

Ahir, al matí, l'honorable President de la Generalitat de Catalunya, senyor Lluís Companys, acudí a presenciar la cursa automobilista «Gran Premi Penya Rhin», que se celebrà al circuit de Montjuïc.

La presidència de la primera autoritat de Catalunya a la tribuna presidencial fou acollida amb mostres de gran afecte per part del públic allà reunit.

El senyor Companys, un cop finalitzada la prova esportiva, lliurà personalment els premis als corredors vencedors.

A la tarda el President del Govern de la Generalitat anà al camp del Barcelona, F. C., per tal de presenciar el partit que s'hi celebrava entre una selecció brasilenya i catalana.

L'ovació que dedicà el nombrosíssim públic reunit a l'estadi de Les Corts al President senyor Companys fou imponent. Amb forts i perllongats aplaudiments, fent voliejar els mocadors i donant visques, el gran contingent d'espectadors, posats dempeus, saludaren la presència del President de Catalunya a la tribuna de preferència.

El senyor Companys correspongué a aquella grandiosa mostra d'afecte i d'adhesió amb repetides salutacions.

Fou necessari interrompre el joc per uns breus moments, car l'ovació i els visques esclataren unànimes i persistents, palesant l'arborament patriòtic que vibra en el cor de tots els catalans en aquests moments, es trobin on es trobin i sigui en les circumstàncies que sigui.

A la caiguda de la tarda el senyor Companys es traslladà a Santa Fe, acompanyat del seu secretari senyor Alavedra. Sopà en la sudita població, i de tornada a Barcelona fou advertida la seva presència a Sant Celoni. El públic amb els seus aplaudiments i altres mostres de simpatia l'obligà a aturar-se uns breus moments. En el transcurs d'aquests instants entrà al Centre d'Equerra de Sant Celoni on pronuncià un breu discurs.

INICIATIVA ENCERTADA

Com se pot fer art i pàtria

Dèiem en el nostre darrer número, a propòsit de la casa retolada «Catalunya llaminera» que ha figurat a la Fira de Mostres d'enguany, que caldria que els llocs de venda que provisionalment s'instal·len a la via pública, s'adaptessin a un mínim de normes artístiques de què molt sovint n'estan mancants.

En aquest criteri coincideixen els diaris barcelonins que s'han ocupat, elogiant-la, de l'esmentada instal·lació, i opinen, també, que seria un encert que durant les properes revetlles la casa de «Catalunya llaminera» fos aixecada en una de les principals vies de la ciutat.

Aquest desig, reiteradament manifestat, creiem que tindrà realització.

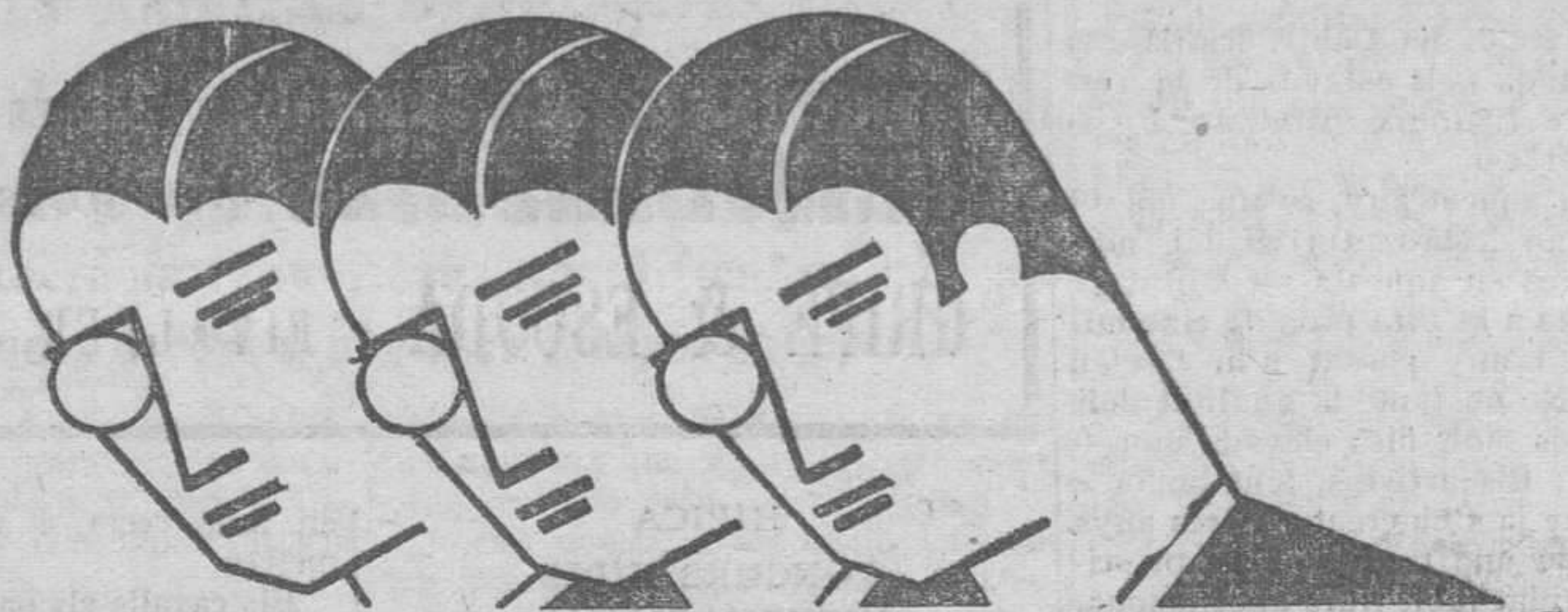
80 ANYS I SENSE XACRES

Ha combatut el seu artrisme, causa de l'arterioesclerosi, amb el CEREBRINO MANDRI que dissol l'àcid úric de la sang combatent així el dolor reuma. Cura els dolors nerviosos, migranyes, neuràlgies (facials, intercostals, lumbago, ciàtica, etc.), el dolor reumàtic articular (agut i crònic).

● Les senyores soben que CEREBRINO MANDRI les preserva de llurs molèsties. Recordeu sempre! que contra el dolor, tenim el millor remei Producte nacional de fama mundial; eficaç i inofensiu.

CEREBRINO MANDRI

VARON DANDY

perfum
Per HOMES

ALMA COPINA
PCP
La distinció d'un home recau en el seu perfum d'home. **Varon Dandy** el caracteritza com a home i com a elegant.

PERFUMERIA "PARERA" BADALONA

LA PRIMERA ASSEMBLEA DELS SINDICATS DE TURISME DE CATALUNYA

La darrera sessió de l'Assemblea, celebrada com totes les altres al Saló de Sessions del Palau de la Generalitat, sota la presidència del senyor Manuel Riber, fou dedicada, després de l'aprovació de les conclusions, a l'aprovació del nou reglament de la Federació de Sindicats de Turisme de Catalunya i a l'elecció de la nova Junta directiva. Fou elegit president, per unanimitat, el senyor Manuel Riber, i designats per nomenar els càrrecs restants de la Junta, els Sindicats de Costa Brava, Tarragona, Sitges, Manresa, Tàrrrega i Pirineu Català.

Es donà compte de les adhesions darrerament rebudes dels Sindicats de Cardedeu, Olot i Reus. Clausurà l'Assemblea el senyor Riber amb un discurs, agraïnt la seva designació per a la presidència de la Federació i el concurs de tots els Sindicats i altres elements que havien cooperat a l'èxit de l'Assemblea.

La Junta de la Federació ha quedat encarregada d'elevat les conclusions de l'Assemblea al Govern de la Generalitat.

Els assembleistes celebraren un banquet a la Font del Lleó. Ocuparen la presidència el conseller d'Economia i Agricultura, senyor Comorera, i els senyors Manuel Riber, Ferran Cuito, Ignasi Armengou, Marian Rubió, Ramon Tarragó i osep Espugues.

A la tarda, els assembleistes visitaren col·lectivament la redacció i tallers d'«El Diluvió», on foren complimentats pels redactors de la Secció de turisme, senyors Castro i Capdet. Visitaren també l'estatge de la Societat d'Atracció de Forasters, on foren rebuts pel seu president senyor Rubió i Bellver i el secretari senyor Manuel Marinello. Després, es traslladaren a l'Oficina de Turisme de Catalunya, on foren complimentats pel director de l'Oficina, senyor Ignasi Armengou. A tots aquests llocs foren obsequiats els assembleistes amb llocs i es pronunciaren breus parlaments de salutació.

EL PRIMER SALÓ DEL TURISME I DELS ESPORTS

ADVERTIMENT IMPORTANT

El dissabte vinent, dia 23, a la tarda, aprofitant que encara estarà obert el Saló del Turisme i dels Es-

ports, tindrà lloc el sorteig dels viatges que no hagin estat recollits per tot avui, dilluns, i aquells que no resultaren adjudicats.

Aquest sorteig es farà únicament entre els posseïdors dels números que foren lliurats durant la Diada del Viatge, pel qual motiu es recomana que aquells que en posseïxin els conservin en llur poder.

RELACIÓ DELS NÚMEROS PREMIATS EN EL SORTEIG DE LA DIADA DEL VIATGE

10074 - 10987 - 10626 - 10986 - 10249
10211 - 10687 - 10448 - 10779 - 10668
11592 - 11071 - 11254 - 11234 - 11233
11284 - 11296 - 11106 - 11553 - 11939
12590 - 12268 - 12981 - 12983 - 12800
12936 - 12632 - 13781 - 13753 - 13225
13503 - 13327 - 13093 - 13508 - 13797
13765 - 14587 - 14024 - 14807 - 14696
15886 - 15265 - 15859 - 15684 - 15570
16681 - 16414 - 16601 - 16560 - 17158
17216 - 17250 - 18880 - 18757 - 18966
18810 - 18481 - 18961 - 19062 - 19692
19068 - 19434 - 19794 - 19670 - 19144
19286 - 19068 - 19583 - 19039 - 14795

Els bitllets o resguardos poden recollir-se a la Direcció del Primer Saló de Turisme i dels Esports, al Palau n.º 2, per tot el dia 18 de juny.

Els que no hagin estat recollits el dia esmentat, i els que no foren adjudicats, seran novament sortejats en la forma i dia que anunciarem.

FESTA A LA PROTECCIÓ DE LA INFANCIA

Organitzada pel conseller delegat del Districte X, i amb l'ajuda de totes les entitats d'aquest districte ha tingut lloc a la Protecció a la Infància un festival dedicat als infants asilats. Hi ha pres part la cobla La Popular i l'Esbart de Dansaires Pep Ventura del Casal Català d'Esquers del Poblet.

Els nens i nenes de la Protecció també han pres part al festival amb l'execució d'unes cançonetes amb rítmica, essent molt aplaudits per la nombrosa concurrència que emplenava la sala d'actes de l'esmentat organisme.

Mentre tenia lloc la festa ha fet acte de presència l'honorable alcalde senyor Carles Pi i Sunyer, al qual ha estat tributada una forta ovació.

Com a final de festa hi ha hagut ballada de sardanes en la qual han pres part tots els infants. Ha resultat, doncs, una festa del tot agradable i simpàtica, per la qual ha meregut tota mena de felicitacions pel conseller delegat senyor Ramon Junyent.

SUCCESSOS

DETINGUT PER COACCIONS

Perquè obligava a cotitzar els obrers que es trobaven al bar La Tranquil·litat, fou detingut Jesús Melus i Cubero, de vint-i-sis anys. Li foren trobats alguns segells de cotització, i en el seu domicili, documentació sindical.

NEN ATROPELLAT PEL TREN

El nen, de dotze anys, Agustí Romo i Romero anava a portar el dinar al seu pare, que treballa a la CAMPSA, i en passar pel pas a nivell del Clot, de la línia del Nord, tingué la mala sort que l'agafés el tren, i resultà amb ferides de pronòstic reservat. La màquina el llançà fora de la via, i així el salvà d'una mort segura.

INTENT DE SUICIDI

Rosa Juan i Bru, de vint-i-dos anys, intentà acabar amb la seva vida tirant-se des del segon pis de la casa número 64 del carrer del Comerç. Es produí ferides greus i fou traslladada a l'Hospital Clínic.

NEN QUE MOR A BORD DURANT LA TRAVESSIA VALÈNCIA-BARCELONA

En arribar el vapor «Ciudad de València», procedent de la capital del Túria, hom donà compte al jutjat de guàrdia que durant la travessia havia mort el nen Josep Borràs i Pastor, de quinze mesos.

Com sigui que no fou certificada la mort com a natural, el cadàver fou traslladat al Dipòsit judicial.

DETENCIÓ D'UN PORTADOR DE DIARIS EXTREMISTES

Els agents de policia procediren a la detenció, a la barriada d'Horta, de Josep Panicello i Pubill, el qual portava un plec de diaris clandestins, entre d'altres La Voz Confederal, Tierra y Libertad i Bandera Roja.

El detingut fou posat a la disposició del jutjat de guàrdia.

A LLEIDA

Assemblea de la Federació de Municipis Catalans

Lleida, 17. — A les onze del matí, a la sala d'actes de l'Ajuntament, i sota la presidència de l'alcalde de Lleida, senyor Antoni Vives, ha celebrat la reunió que havia estat anunciada, la Federació de Municipis Catalans.

Hi han assistit el secretari de la Federació, senyor Ramon Frontera, alcalde de L'Hospitalet de Llobregat; Francesc Arnau, directiu de la Federació i alcalde de Malgrat; senyor Pere Lloret, alcalde de Tarragona i directiu també de la Federació. Hi havia, a més, els alcaldes de més de cinquanta pobles de les comarques lleidatanes, i han tramès llur adhesió moltíssims Ajuntaments.

El senyor Vives, alcalde de Lleida, ha posat de relleu la significació de l'acte que se celebrava, exposant la importància de la tasca que desenvolupa la Federació de Municipis Catalans. Digué que es tracta de constituir la delegació de les comarques de Lleida a la Federació de Municipis Catalans.

Seguidament ha parlat el secretari de la Federació i alcalde de L'Hospitalet de Llobregat, senyor Ramon Frontera, el qual ha explicat la finalitat de la Federació que treballa per aconseguir l'autonomia dels Municipis, i ha exhortat tots els reunits perquè prenguin part a les tasques de

la Federació.

Després ha parlat el senyor Francesc Arnau i Cortinas, el qual ha explicat l'obra de la Federació. Ha anunciat que molt aviat serà celebrada a Barcelona una exposició de l'obra realitzada pels Municipis de Catalunya i en aquest certamen restarà patentitzada i serà evidenciada clarament la capacitat dels Municipis per a regir-se autònomament.

Finalment, ha parlat l'alcalde de Tarragona, senyor Pere Lloret, el qual ha explicat la significació de l'acte. Ha dit que sembla que les ciutats de Lleida, Girona i Tarragona, són centres centralistes en relació amb les altres poblacions de llurs comarques, i assegura que això no ha d'ésser de cap manera, sinó que per raó de llur nombre d'habitants poden ajudar els pobles veïns. Acaba aconsellant a tots els presents que es mantinguin units per a guanyar totes les batalles.

El senyor Vives, com a President, ha pronunciat unes breus paraules per a fer present d'una manera oficial als pobles de les comarques que l'Ajuntament de Lleida està disposat a ajudar-los en tot allò que depengui d'ell.

Els assistents han visitat després les Escoles elementals del Treball, de les quals han fet grans elogis. La majoria han signat els àlbums d'aquell Centre.

CARTELERA D'ESPECTACLES

TEATRE BARCELONA

Companyia de comèdia de Carme Diaz. — Avui, dilluns, tarda: Mariquilla terremoto. — Nit: Como tú, ninguna. — Important: Per a major comoditat del públic, en aquest local funciona la instal·lació de renovació d'aire.

TEATRE POLIORAMA

Companyia Xirgu-Borràs. — Avui, dilluns, tarda, a les 5.15, popular, i nit, a les 10.15: El gran galeoto. — Demà, nit, estrena: Divinas palabras, de Valle Inclán.

TEATRE ROMEA

Temporada d'estiu popularíssima. — Avui, dilluns, tarda, a les 5.30, i nit, a les 10.15: La marquesona. — Tots els sciènts de pati a 2 ptes. Tots els de pis, 1.50. General, 0.50.

PRINCIPAL PALACE

Palau de l'espectacle

Companyia de revistes Margarida Carbajal. — Avui, dilluns, tarda, a les 5. Butaques a 1.50. La revista del mestre Padilla: Con el pelo suelto. — Nit, a les 10.15, la revista de l'any: Las mujeres del Zodiaco, per Margarida Carbajal i tota la Companyia. — Totes les tardes: Con el pelo suelto. A les nits: Las mujeres del Zodiaco.

SALONS CINAES

CAPITOL

Avui, dilluns, tarda, a les 4, i nit, a les 10: Mujeres olvidadas (5.15 tarda i 10 nit); Sombras trágicas, per Lionel Atwill (4.05 i 6.20 tarda i 11.10 nit).

CATALUNYA

Avui, dilluns, tarda, a les 4, i nit, a les 10: Forasteros en Honduras (5.30 tarda i 10 nit); El pacifista (4.05 i 6.35 tarda i 11.10 nit).

BOXA :OLYMPIA:

OLYMPIARING

DIMECRES

VETLLADA A BENEFICI DE MARTIN TORRES-AUGIER

(Challenger al títol europeu)

FERRAND-ORTEGA

(PER AL CAMPIONAT D'ESPANYA)

ENTRADA : 2.50 PESSETES

XILE CINEMA

Passeig de Sant Joan, cantonada Rosselló

Avui, dilluns: Revista; Dibujos; El gato negro, intens drama, per Mary Parker; La novia universitaria, per Buster Crabbe. — Dijous: Noche tras noche, en espanyol.

MARICEL-PARK

Avui, dilluns, funcionaran totes les atraccions. — Tarda, a les 4.30 a les 8.30, i de les 10 de la nit. Entrada al Parc, 50 cèntims. Funicular i entrada, i pla. Tramvies 29, 39, 57 i 60. Entrada de cotxes, Plaça del Dant. Carretera de Montjuïc.

S'està esgotant la gran novel·la de la Gent del Llamp

PEROT i l'«ESTEL»

d'Antoni Fuster Valldeperes

Un gros volum de 350 pàgines

LLIBRERIA CATALÒNIA

FONDA DEL LINCE

Tallers, 11

(ampliació del Lince-Bar)

VIATGERS!

Únic establiment a Barcelona (dins la seva classe) de màxim confort i de màxima economia.

CINEMA I TEATRE

**DIA QUE NO S'HA RIGUT,
ÉS DIA PERDUT**

COLISEUM
TELEFONO 18466

ESTRENA, AVUI

Un específic contra el mal humor

**UN MARIDO
EN
APUROS**

CHARLIE
RUGGLES
MARY
BOLAND

A més, la comèdia ultramoderna

PECADORES SIN CARETA
amb la suggestiva CAROLE LOMBARD, CHESTER MORRIS i ALISON SKIPWORTH

Dos films Paramount
Sense reestrena fins octubre

L'ESTRENA D'AVUI

AL COLISEUM

El tema conjugal ha estat sempre un dels predilectes dels directors cinematogràfics. Tot bon aficionat recordarà aquelles delicioses comèdies conjugals creades per Cecil B. de Mille i que caracteritzaven tota una època cinematogràfica. Després, en to dramàtic o lleuger, les glòries i fracassos del matrimoni han donat assumppte a un nombre incalculable de films.

Pocs d'ells, però, han tingut la gràcia, la comicitat i ensems l'interès i la tendresa de *Un marido en apuros*, film en el qual el popular Charlie Ruggles i la deliciosa Mary Boland i fan devessall de gràcia, d'ironia i d'humorisme. *Un marido en apuros* té el punt de partida del seu graciosíssim tema en l'afany d'una dona per empènyer el seu marit a que realitzi una carrera brillant.

Un marido en apuros és un film Paramount que s'estrena avui, junt amb *Pecadores sin careta*, de Carole Lombard i Chester Morris, en el doble programa del Coliseum.

SETMANA DE L'ESPORT
A «ACTUALITATS»

Per després de la brillant setmana del Jazz que acabà ahir, diumenge, al Cinema Actualitats, hom ha presentat un programa, que s'estrena avui, dilluns, integrat per sis pel·lícules curtes del realitzador Graland Rice, especialista en assumptes esportius, en les quals podem admirar els més destacats campions americans de basket-ball, curses a peu, rugby, salts d'alçada, disc, sky, salt a la perxa, etc., com també podem contrastar els esports d'estiu i d'hivern, diversions nàutiques i interessants aspectes de l'educació esportiva a Nord-Amèrica, incloent l'activitat de la dona en aquest aspecte.

ACTUALIDADES
MUNDO EN 55 MINUTOS

Sessió continua de 3.30 a 12.30
Preu únic, 1 pesseta

AVUI

Semana del Deporte en América
Campeones, Contrastes Deportivos, Diversiones Náuticas, La mujer moderna, Perros de caza, Pathé Journal

CHARLES RUGGLES
en «Un marido en apuros»

A més, un Pathé Journal ens demostrarà els darrers esdeveniments mundials registrats per la càmera, i un documental de gran vàlua descriptiva ens donarà a conèixer curiosos detalls dels Gossos de mostra.

UN EXIT DEFINITIU
DEL FÈMINA

El doble programa extraordinari estrenat el dijous passat al Fèmina està obtenint el beneplàcid del distingit públic que afavoreix aquest elegant local.

El formen dues magnífiques produccions que en realitat es complementen admirablement pel que té d'atractiu i divers.

Pax és una producció nacional que reuneix qualitats úniques. És rodada completament a Catalunya amb el concurs de l'aviació espanyola, i interpretada per l'exímia estrella francesa Gina Manés, secundada per Georges Charlia i el nostre Fèlix de Pomés.

Apareixen en aquest film paisatges de la costa brava i moderníssims interiors, una funció de gala al Teatre Olímpia, que es va organitzar expressament per a filmar algunes escenes; memorables escenes de la gesta popular del 14 d'abril a Barcelona, i com a motiu fonamental, l'ideal pacifista de què està impregnada i hàbilment teixit amb commovedores notes sentimentals.

Es, sencillament, un gran film, el qual agrada extraordinàriament.

Juntament amb l'anterior s'exhibeix la deliciosa comèdia musical *Placeres de París*, interpretada per Alice Tissot.

«LA CASA DE ROTHSCHILD»
BAT EL RECORD MUNDIAL DE
RECAPTACIO

Amb motiu de la «première» de gala, celebrada amb fins benèfics al teatre Tivoli, de Londres, el 24 de maig proppassat *La Casa de Rothschild* va establir un nou rècord mundial de recaptació. Es recaptaren 9,200 lliures, o sigui 46,000 dòlars al canvi actual. Assistí a la representació un brillant públic, incloent-hi l'ambaixador nordamericà, els membres de la real família anglesa, una legió de diplomàtics, les celebritats del teatre i la pantalla i els membres de la família Rothschild.

El preu de les localitats era de 50 dòlars cada una, i molt abans de començar la projecció de la pel·lícula el teatre estava completament ple, havent centenars de persones de presenciar el film dempeus. El producte íntegre de la recaptació fou donat a la Personal Service League i a la Fundació per a socórrer les dones i els nens dels jueus alemanys que presideix la senyora Anthony de Rothschild.

CAPITOL

AVUI, GRANDIOSA ESTRENA

Creació de Fay Wrat i Lionel Atwill

EL REPARTIMENT
«DE MUTUO ACUERDO»

En el film *De mutuo acuerdo*, la més recent producció de Glòria Swanson per als Artistes Associats, no podrà donar lloc a la freqüent crítica de què personatges anglesos estiguin caracteritzats per actors americans, o a l'inrevés, d'una manera més o menys pròpia.

En aquesta pel·lícula l'estrella ha tingut moltes molèsties per tal d'aconseguir que cada paper de l'obra sigui interpretat per un actor de la nacionalitat que requereix el personatge.

Així la pròpia Glòria Swanson, que va néixer a Xicago, encarna una jove americana la qual contrau matrimoni amb un anglès, encarnat per Laurence Oliver, que va néixer a Londres; Genevieve Tobin interpreta el paper d'una jove americana, nacionalitat que és la seva verdadera, i sir Nigel Playfair, el veterà i prestigiós actor londinenc, encarna un aristòcrata anglès.

Charles Cullum, que figura també en el repartiment, i que va efectuar una gira artística per Amèrica, és un ex-oficial de la Guàrdia, i els altres papers anglesos són interpretats per Nora Swinburne, Peter Gawthorne, Rosaliende Fuller, Evelyn Bostock, C. B. Clarence, Mary Jerrold i Charles Cullum, tots ells anglesos de naixement.

PUBLI - CINEMA

Sessió continua. Seient, UNA pesseta. NOTICIARIS, DOCUMENTALS, VIATGES, etc.

UNA EXTRA EN PERILL EN FILMAR UNES ESCENES DE «PAX»

Tots els que assistiren - i foren milers - aquella nit al teatre Olímpia ho recordaran. Es filmaren uns números que havien d'acoplar-se al film, entre un d'ells el d'unes belles nadadores vestides de mariner, que es llançaven a la piscina.

Quan ja estava acabat del tot, i el fons de la piscina començava a enlairar-se, una de les extres, a l'intentar pujar a l'escenari, relliscà i corregué el greu perill a no deixar-hi el peu al caire de la plataforma que, insensible als crits d'horror dels espectadors, seguia elevant-se.

Gràcies a la serenitat d'un dels espectadors, va poder ésser tret a la infeliç extra del lloc de perill, no passant res per veritable miracle.

DE VIATGE

Ha arribat a Nova York, des d'on marxarà a Hollywood, el director general de la Paramount Films, S. A., a Espanya i Portugal, senyor M. J.

CINEMA PARÍS

Tarda, 4.30. Nit, 9.45
Revista - Dibuxos - Todo lo condena - Un par de frescos
El proper divendres: El águila y el halcón - El Presidente fantasma

MARY BOLAND
protagonista
d'«Un marido en apuros»

Messeri. L'objecte del seu viatge és el d'assistir al Gran Congrés Mundial Paramount que se celebrarà a Nova York els dies 13 al 15, i del 18 al 20, a Hollywood.

Abans de sortir cap a Nord-Amèrica el senyor Messeri fou acomiadat pel personal de la Paramount espanyola amb un banquet i un vermut, en els quals actes es demostrà la companyonia espiritual que uneix tots els elements d'aquesta casa distribuïdora, i a l'hora dels discursos, hom féu vots per una venturosa arribada i un ràpid retorn del viatge. Aquestes festes resultaren molt alegres, plenes de simpatia, i demostració palesa de cordialitat i companyonia.

TEATRALS

POLIORAMA. — Per a demà, dimarts, la companyia Xirgu-Borràs prepara un veritable esdeveniment artístic. Serà estrenada l'obra de Ramon del Valle Inclan *Divinas palabras*. Ens agradaria que fos un èxit; un èxit de públic, perquè Ramon del Valle Inclan, que participa de la fòbia catalana, pogués adonar-se que els catalans sabem distingir entre el literat que intenta fer política i el literat que mereix la màxima consideració.

PRINCIPAL PALACE. — Margarida Carvajal i la resta de la companyia segueix triomfant amb les representacions de la revista *Las mujeres del Zodíaco*, obra que actualment alterna amb l'altra revista *Con el pelo suelto*. I d'aquesta manera, el magnífic Principal Palace es veu extraordinàriament concorregut.

ROMEA. — Ja hem entrat a la temporada d'estudi, i sembla que el temps no passi. Ho diem perquè ara l'estiu, com durant la primavera, la companyia Herrero-Bardem segueix representant *La marquesona*, sense que per ara es pugui veure quan descendirà el termòmetre.

BARCELONA. — Com ja vàrem anunciar, en aquest teatre, actualment dotat d'aparells que renoven l'aire, va debutar la companyia de Carmen Diaz, que tants i tants admiradors té a Barcelona i, concretament, al Teatre Barcelona. El dia del debut van estrenar la comèdia *Como tú, ninguna*, que ha tingut excellent acceptació i es segueix representant amb l'èxit del primer dia.

NOVETATS. — Una de les novetats més fortes d'aquesta casa ha estat poder admirar a Raquel Meller en les interpretacions de les antigues operetes *La corte de Faraón* i *La gaita blanca*, obres que de tant en tant hom els treu la pols i queden com noves i, dins del gènere, moltes vegades millor que les noves. Una altra novetat — aquesta imminent — és l'estrena d'una manera definitiva de *La embajada en peligro*. L'estrena de

AVENIDA

Triomf apoteòsic, rotund i cada dia creixent de

**IRUSTA
FUGAZOT
DEMARE**

Davant de l'èxit sens precedent, avui, dimarts i dimecres

ÚLTIMES ACTUACIONS
irremissiblement de l'incomparable trio argentí

IRUSTA. FUGAZOT I DEMARE
Completarà el programa el film M. G. M.

MADRES DEL MUNDO
per DIANA WAYNARD i PHILLIP HOLMES

L'obra d'Angel de Leon i mestre Joan Dotras-Vila és anunciada per dimecres. Volem creure que aquesta estrena no haurà de sofrir cap altra ajornament. Nosaltres sabem del cert que l'estrena de *La embajada en peligro* ha estat demanada insistentment per part del públic.

**Mobles Rey
PLAÇOS**

PISOS COMPLETS
DE
1,000 a 50,000 pessetes

COMPTAT

49. Ronda Sant Antoni. 49

CÒMIC. — *Las chicas del ring* han triomfat. Això no té res d'extraordinari. És que són molt simpàtiques, pobretes! El públic les vol veure cada nit, i per això omple el teatre. De més a més, el públic cada nit vol aplaudir la parella Laura Pinillos i Alady.

Avui, estrena

CINEMA
CATALUNYA
El pacifista

Forasteros en Honduras

Un formidable doble programa UNIVERSAL de tancament de temporada!

La XVI Volta a Catalunya

La segona etapa Manresa-Reus ha estat guanyada per Alfons Deloor, belga, qui passa ha ocupar el primer lloc de la classificació general. L'etapa ha tingut tres fases: la primera i darrera de gran entusiasme, i la del mig, portada a pas lent

Han sobresortit Trueba, Esquerra i Alvarez

Classificació de la segona etapa
 Alfons Deloor, en 4 h. 41 m. 24 s.
 E. Alvarez, en 4 h. 41 m. 29 s.
 Esquerra, ídem.
 Capella, en 4 h. 42 m. 29 s.
 Canaveri, en 4 h. 43 m. 55 s.
 Salom, en 4 h. 44 m. 3 s.
 Pou, en 4 h. 45 m. 7 s.
 Ex-quo. — Cella, Deloor J., Viadé, Digneff, Capeti, Tubau, Rogora, Cardona, Esteve, González, Sanxo, Tudela, Cañardo, Trueba, Bachero, Isidro Figueres, en 4 h. 45 m. 40 s.
 Segueixen els següents corredors: Romanoti, Casamada, Gascon, Escuriet, Gimeno, E. Chena, Barberi, Oñalbarre, Arrando, Chena, Pujol, fins a cent vint-i-cinc classificats.

Classificació general
 Deloor (belga), en 7 h. 14 m. 43 s.
 Ezquerra (espanyol), en 7 h. 14 minuts 48 s.
 Capella (íd.), en 7 h. 15 m. 24 s.
 Alvarez (íd.), en 7 h. 15 m. 41 s.
 Canavesi (italià), en 7 h. 17 m. 14 s.
 Salom (espanyol), en 7 h. 17 m. 22 s.
 Bachero (íd.), en 7 h. 18 m. 59 s.
 Tudela (íd.), íd.
 A. Sanxo (íd.), íd.
 Cardona (íd.), íd.
 Viadé (íd.), íd.
 Rogosa (italià), íd.
 Cella (íd.), íd.
 Digneff (belga), íd.
 Coteu (íd.), íd.
 C. Deloor (íd.), íd.
 Figueres (espanyol), íd.
 Trueba (íd.), íd.
 Cañardo (íd.), íd.
 González (íd.), íd.
 Esteve (íd.), íd.
 Tubau, en 7 h. 19 m. 14 s.
 Romanatti, en 7 h. 19 m. 29 s.
 Casamada, en 7 h. 19 m. 29 s.
 Gascon, en 7 h. 19 m. 44 s.
 Escuriet, Gimeno, Cene, Onaerrea, Arrando, Pujol, I. Cene, Civit, Llodrà, Oliver, Franc, Giménez, Barberi, fins a cent vint-i-cinc classificats.

Classificació internacional
 Espanya (Ezquerra i Capella), en 7 h. 30 m. 12 s.

Bèlgica (A. Deloor i Digneff), en 14 h. 33 m. 42 s.
 Itàlia (Canaveri i Rosgora), en 14 h. 36 m. 13 s.
 França (R. i I. Chene), en 14 h. 51 m. 35 s.
Classificació per clubs
 Penya Ciclista Escuriet (Capella, Salom i Escuriet), en 21 h. 52 m. 42 s.
 F. C. Barcelona (Alvarez, Cardona i Figueres), en 21 h. 53 m. 39 s.
 U. E. de Sans (Bachero, Trueba i Sanxo), en 21 h. 56 m. 57 s.

La segona etapa Manresa-Reus ha estat guanyada per Alfons Deloor, belga, que ha passat en primer lloc de la classificació general. Aquesta etapa s'ha caracteritzat per la gran animació en els primer quilòmetres, i més tard per l'escàs tren portat, el qual ha augmentat novament cap als finals de la cursa. Cal remarcar l'actuació de Trueba, que ha actuat en gran forma a les pujades, malgrat estar desgraciat en les punxades als neumàtics. També han sobresortit Esquerra i Alvarez. Quan a Canyardo, s'ha mostrat en pla de reserva, si bé està molt animat. Els italians, per ara, no han sobresortit — diuen que es reserven per més tard i que donaran una sorpresa.

El belga Deloor ha agafat 4 m. 16 s. d'avantatge sobre el segon pilot a la classificació de l'etapa. Ha estat ajudat per Digneff, el qual sembla que ha fet malver els plans del grup perseguidor per tal com ha mirat de minvar el tren necessari per a atrapar l'escamot del davant, entre els quals anava el seu company d'equip Deloor.

A dos quarts de nou del matí, amb mitja hora de retard, han sortit els 139 classificats en l'etapa anterior. A un tren viu, els hem vist tots junts fins a les costes de Sant Salvador d'Odena. A mitja costa, Trueba reventa, i els altres ho aprofiten per a fugir, cosa que els resulta impossible, car la pussa de Torrelavega escala com ell ho sap fer i els agafa al cim de la pujada.

Tornen a anar tots junts fins a Igualada. Es disputa una prima — l'única qui hi ha durant aquesta etapa — hi en sortí guanyador el francès Chenes, que ahir, dissabte, fou el tercer en la classificació.

Després, els italians inicien una fugida, però Esquerra i Deloor, que estan molt amatents els destorben els plans.

Per La Granada veiem Joldi tot desesperat, perquè sofreix un desgabell a la bicicleta i sembla impossible perquè pugui arreglar-la. El sol i la calor són insoportables, per la qual cosa es corredors van caminant tot xino xano, sense amoinar-s'hi gens.

Passen per Vilafranca, i en el pilot de cap en comptem una seixantena; el que marca el tren és Deloor i Romanatti. A la sortida dels Monjos, Tudela s'ha destacat uns 50 metres, i malgrat no fer gran cosa, el grup seguidor, per no deixar-lo fugir, li ha estat inútil la temptativa.

Cal remarcar el control de revituallament de l'Arbós, que ha estat magníficament acurat. A aquesta població hem vist abandonar Pnicello. Tot seguit, Pagès inicià una escapada, però tampoc té resultat, car a El Vendrell ha estat aconseguit. Per aquesta població hi passem a les onze i cinquanta minuts.

CICLES I ESPORTS
SANROMÀ
 Balmes, 62 :: BARCELONA
 BICICLETES ORBEA

Fent via cap a Tarragona és on s'ha tornat ha destapar l'entusiasme. Inicien la batalla Alfons Deloor, juntament amb Salom, Alvarez, Canavesi, i passen per l'Arc de Barà completament destacats. A uns 300 metres, el segueixen Esquerra i Capella, i a uns 100 més tot el pilot seguidor. Per Torredembarra s'avantatge l'agafada dels fugitius, i per Altafulla, Pagès i Cnyardo entrenen un tren encara més fort, però Digneff, que també va amb ells, passa al davant, i de mica en mica disminueix la marxa, segons sembla, per tal de deixar classificar en un bon temps el seu company d'equip Deloor, que porta el cap.

No obstant, poc després, Esquerra i Capella, a una marxa endiablada, surten i aconsegueixen atrapar el pilot capdavanter ja a Tarragona, per on passen els sis corredors Esquerra, Capella, Cavanelli, Deloor, Alvarez i Salom, seguits a 2 minuts i 7 segons per un grup en què gairebé anaven tots. Encara que Canyardo i Trueba han reemprès una vegada més un fort tren per a aconseguir l'escamot de vanguardia, els ha estat impossible, puix que, primerament Canyardo, ha reventat un neumàtic, i amb això ha perdut temps, i després, perquè ja el grup del cap arribava prop de la meta i també feien un esforç perquè no fossin agafats. Els únics que no van respondre bé són Salom i Cavanesi, que no poden mantenir la velocitat i per la qual cosa s'endarrerixen.

A Reus entra primer Deloor, que a fet el recorregut de Manresa-Reus en 4 hores 41 minuts i 24 segons. Als cinc segons, entraren Esquerra i Alvarez, després entrà Capella, que ha tingut la desgràcia de punxar poc abans de l'arribada, i seguidament Cavanesi, Salom, Pou, i més tard, un pilot en el qual hi ha un gran nombre de corredors, entre ells els asos.

CAMPIONAT CICLISTA DE FRANÇA

Montlery, 17. — Campionat ciclista de França en carretera.
 1.º Louviot, que ha cobert els 250 quilòmetres en 7 h. 20 m. 2 s.
 2.º Antoni Magno, a dues llargades.
 3.º Godini.

PROVA SOCIAL DE LA UNIO CICLISTA BARCELONETA

Com tenia anunciat, la Unió Ciclista Barceloneta celebrà la seva prova social de 50 quilòmetres, la qual ha donat el següent resultat: Josep González (Cicles Ibèria), i hora 28 segons.
 Josep Gual, 1 h. 28 m. 10 s.
 Evarist Calaf, 1 h. 28 m. 13 s.
 Josep Garcia, 1 h. 28 m. 15 s.
 Pere Maronda, 1 h. 28 m. 30 s.
 Miquel Rodríguez, 1 h. 30 m. 9 s.
 Es retiraren Lloret, Ruiz i Vargas.

BOXA

VELLADA A BENEFICI DE LA FAMÍLIA DE MARTÍN II MONTAÑEZ-MARTINEZ DE LA TORRASSA; ORTEGA-FERRAND, PER AL CAMPIONAT D'ESPANYA, I TORRES-AUGIER

La iniciativa d'Olympia-Ring de donar el proper dimecres, a l'Olympia, una vetllada a benefici de la família del desgraciat Martín II, ha reeixit plenament per l'ajut unànim de Federacions, «managers», boxadors, premsa i tots els elements que formen de prop o de lluny el món pugilístic. La vetllada tindrà lloc el dimecres, i començarà amb els combats: Arlandis-Andreu i Mestres-Aguileño.

Després d'aquests, se celebraran els combats que quedaren en suspens el passat dimecres: Montañez-Martínez de la Torrassa, el campionat d'Espanya Ortega-Ferrand i el combat Torres-Augier.

Com sigui que hom ha trobat facilitats econòmiques en tots els sectors que intervénen en la vetllada, han estat fixats preus populars.

Hom ha designat una comissió, la qual col·laborarà per al millor èxit de la vetllada, formada per elements representatius de les Federacions Espanyola i Catalana de Boxa, premsa, managers i boxadors.

RUGBY

AQUESTA NIT, L'ASSEMBLEA DE LA FEDERACIÓ CATALANA

Aquesta nit tindrà lloc a la Federació Catalana (Hospital, 10), l'assemblea anyal per a la renovació de càrrecs i assumptes generals.

Ha desvetllat gran interès l'esmentada assemblea, la qual creiem que serà moguda, puix que hi ha interessants assumptes a tractar.

ATLETISME

II CAMPIONATS DE CATALUNYA DE JUNIORS

Ahir a la tarda, a l'Estadi Municipal de Montjuïc, es va celebrar la primera jornada dels referits campionats, la qual va transcórrer amb molt poc d'entusiasme i sense que es registrés cap marca interessant.

Sols amb les proves 110 metres tanques (final), i 100 metres llisos, també final, va haver-hi un xic d'èmfoció; l'ordre de les quals va venir molt bé, perquè la primera que hem indicat ho fou també la d'obrir els campionats, i la darrera, la que va cloure la primera jornada.

Els resultats tècnics obtinguts foren els que segueixen:

110 metres tanques (final). — Manzanares, en 17 s. 3-5 (Barcelona); Max-State, en 17 s. 7-15 (Natura); Jiménez (Júpiter), i Rodríguez (Barcelona).

Llançament del pes. — Vidal (Laietània), 10'95 metres; M. Serrahima (Junior), 10'28; Carrero (Bugès); Riera, Odena i Miralles.

5.000 metres marxa (final). — Toberña (Blanc i Negre), en 26 m. 22 s. 1-5; Pi (Laietània); Purset, i Playa.

800 metres (final). — Pratmonsó, en 2 m. 9 s. 2-5 (junior); Camps (Barcelona); Nogué, Brell, Roses i Garcia.

Javelot. — De Luna, 43'70 metres (junior); Juanola, 37'76; Badiella, Montero, Pratmonsó i Fornés.

100 metres llisos (final). — Rodríguez (junior), 11 s. 4-5; Miralles, Odena, Parellada, Hausman i Cabús.

Avui a la nit, a les deu, hi haurà a l'estatge social de la Federació Catalana d'Atletisme, carrer del Doctor Dou, n.º 10, la reunió del seu Consell Federal, i els membres de la Junta directiva del Col·legi de Judges i Cronometadors de Catalunya.

Bañeras Cardona. Vergara, 1

TENNIS

LA COPA DAVIS

Partis, 17. — Tennis-Copa Davis. Els australians Crawford i Quist han vençut els francesos Borotra i Brugnon per 6 a 3, 6 a 4, 5 a 7, 4 a 6 i 6 a 3.

Milan, 17. — Semifinal de la zona europea de la Copa Davis. L'italià Stefani ha vençut Menzol, i el txecoslovac Hecht ha vençut Rado.

Txecoslovàquia venç Itàlia per tres victòries a dues.

FUTBOL

EL MADRID A L'ESTRANGER

Cremitz, 17. — L'equip del Madrid, F. C., que capitaneja Ricard Zamora, ha estat vençut per 5 a 1 per l'equip de la policia de Cremitz.

PANTALEONI
 G.MANS.
 VESTIT IDEAL PER A ISTIU
TROPICAL
 ES ELEGANT COMODE NO ES REBREGA
 Americana i Pantalon 54 Ptas.
 Americana amb dos Pantalons 68 Ptas.
 PORTAFERRISSA 13

PIBERNAT
 CAIXES PER A CABALS
 BÀSCULES
 Parlament, 9-H. - BARCELONA

La II Copa Automobilista Barcelona

El cinquè Gran Premi Penya Rhin, que es va córrer ahir matí al circuit de Montjuïc, assolí un gran èxit

ACHILLE VARZI, SOBRE «ALFA ROMEO», I L'EQUIP FERRARI, GUANYADORS EN TOTA LA LINIA

Joaquim Palàcio, primer dels nacionals

El President de la Generalitat, senyor Lluís Companys, amb les altres autoritats, presència les curses. El públic l'ovacionà entusiàsticament.

Per segona vegada sobre el Circuit de Montjuïc es va córrer, ahir, al matí, la Segona Copa Barcelona, Cinquè Gran Premi Penya Rhin, organitzada pels entusiastes elements d'aquest cercle d'aficionats a les coses del motor. I la segona edició de la Copa Barcelona, que ha pres carta de naturalesa entre nosaltres, col·locant-se al cap de les organitzacions internacionals de l'automobilisme esportiu a Catalunya, va aconseguir, ahir, un formidable èxit. Exit de públic que va omplir fins a vessar les tribunes i el circuit en nombre de molts milers, èxit de participants per la categoria dels que es disputaren la victòria i èxit d'organització, perquè ni el més lleu incident vingué a treure magestuositat a la gran manifestació esportiva.

No podia ésser menys, tenint en compte que el públic català ha sabut respondre sempre amb escreix quan s'ha tractat de l'organització d'una prova de gran envergadura i, a més, que per part de l'escalf i aquella simpatia que han de merèixer les manifestacions esportives de la importància de la d'ahir. I així, mentre l'Ajuntament de la nostra ciutat feia una important obra de millorament en el circuit, la Generalitat hi prestava el seu alt patronatge, i el Govern Espanyol concedia també una important subvenció que va facilitar l'organització de la gran prova. L'èxit econòmic pot donar-se també per descomptat, i per això és de suposar que la Copa Automobilista de Barcelona figurarà ja tradicionalment en el programa de les grans manifestacions esportives de la nostra terra.

La lluita entre «Alfa Romeo» i els «Maserati» que constituïa un dels al·licients de la prova, va decidir-se ahir netament a favor de la Scuderia Ferrari. Nuvolari, el gran pilot dels «Maserati», no pogué resistir ja de bon començament l'escomesa dels «Alfa» de Chiron, Varzi i Lehoux, i va ésser passat en bloc per tots tres. Des d'aquell moment la lluita de marques pot dir-se que estava virtualment decidida. Nuvolari sol contra un grup compacte, màxim no trobant-se encara la seva cama en perfectes condicions físiques, fins el punt que l'obligà a l'abandonament, no podia fer res més del que féu. I quan a la primera fase de la carrera Nuvolari hagué de deturar-se al «box» d'aprovisionament davant de les tribunes, i va ésser passat pels seus rivals de marca que li varen treure una volta, tothom ja va adquirir el convenciment que per molta que fos la classe de Nuvolari res no podria contra els que a la fi resultaren guanyadors.

Però eliminat Nuvolari, no va pas acabar la lluita, sinó que fou llavors precisament quan va començar un emocionant colze a colze entre Chiron, que portava el comandament, i Varzi, que el seguia amb insistència a pocs metres, lluita millorada encara per l'actuació de Lehoux, que passava no pas gaire distant dels dos primers. La regularitat perfecta i la classe indiscutible de Varzi, l'home més destacat del terçet dels «Alfa Romeo», li va permetre de desfer-se dels seus més directes rivals de la mateixa marca i arribar al final de la cursa amb més de mitja volta d'avantatge sobre Chiron i més d'una volta sobre Lehoux.

Varzi, doncs, el guanyador indiscutible, causà entre el públic una magnífica impressió i demostrà novament la seva indiscutible classe. Amb una regularitat magnífica va córrer darrera Chiron, i quan cregué arribat el moment oportú, se itusà al cap, el qual ja no abandonà fins al final de la cursa, magníficament secundat pel seu «Alfa Romeo», qui, malgrat la durada de la prova, no tingué ni el més lleu contratemps, així com tampoc els seus companys de marca.

I el mateix elogi podríem fer del seu immediat seguidor, el francès Louis Chiron, qui demostrà les seves qualitats en portar el comandament durant un gran nombre de voltes, i que si a la fi hagué d'inclinar-se, ho féu davant de la classe excepcional d'un Varzi, però hi arribà relativa a poca distància. I per fi completà el grup guanyador Marcel Lehoux, l'altre «driver» de la Scuderia Ferrari, que si al principi procurà de contenir a Tazio Nuvolari en interès de la marca, després s'apropà als seus companys, fins a l'extrem que estigué apunt d'arrebassar el segon lloc a Chiron, per a decaure al final, en què li va treure el degut rendiment de les magnífiques condicions que per a velocitat tenen els nous «Alfa Romeo».

Dels nacionals aconseguí el primer lloc el nacional Palàcio. Acabar les 70 voltes amb la duresa de la carrera d'ahir per la dificultat del circuit i la gran calor, seria ja una cosa digna d'esmentar-se. Però el gran corredor nacional no sols aconseguí això, sinó que va plantar cara als guanyadors, i si en definitiva va ésser passat per aquests, va obligar a donar el màxim rendiment de les seves màquines, i féu una demostració de la seva classe. El públic l'ovacionà merescudament.

I per últim, Zanelli, el guanyador de l'any passat, que amb tot i no tenir el seu cotxe les condicions dels seus rivals, en va treure tot el partit que va poder. Brunet, que es veié handicapat per la cubició del seu «Bugatti», i el nacional Villapadierna, mereixen també ésser esmentats per la cursa portada a cap.

EL QUE FOU LA CURSA

A les onze es donà la sortida als corredors, els quals tot seguit es llançaren a gran tren. A la primera volta passà primer per davant de les tribunes Nuvolari, seguit de Chiron, Varzi i Lehoux. A la segona volta Chiron aconseguí passar a Nuvolari, i és, per tant, el driver francès qui porta el comandament. A la quarta volta la resta de la Scuderia Ferrari o sigui Varzi i Lehoux, per aquest ordre, aconseguíen també passar Nuvolari, qui, poc a poc, es va endarrerint, tota vegada que sembla que hi ha la tàctica d'avançar-se Chiron i Varzi, i Lehoux queda darrera, tot vigilant Nuvolari. Per dificultats en el motor s'endarreriren Tort i Zanelli, els quals perden voltes.

Al davant segueixen Chiron i Varzi, amb un tren formidable: l'octava volta és coberta per Chiron, en 2 m. 9 s., i la novena, a 2 m. 8 s., la qual cosa representa una mitjana de 106'612 per hora. Això fa que els tres «Alfas» augmentin l'avantatge sobre Nuvolari.

Les deu primeres voltes han estat cobertes per Chiron en 21 m. 44 s., i poc a poc Chiron avança als seus seguidors, però Varzi no el deixa i roden tots dos a molt poca distància.

A la volta 14, Nuvolari es para al «box» i revitulla i arregla el motor, i això fa que perdi una volta. A la volta 15 comença una lluita enorme entre Chiron i Varzi, els quals continuen rodant a gran velocitat. A la volta 17, Lehoux va acostant-se als leaders, els quals segueixen lluitant entre si, fins que a la volta 18, Varzi aconseguí passar a Chiron i col·locar-se al cap de la cursa, que ja no va abandonar en la resta. Chiron, però, es manté a la seva roda, i la lluita entre ambdós drivers és seguida amb gran interès pel públic.

Les vint primeres voltes han estat cobertes per Varzi en 43 m. 18 s., a una mitjana de 105'50 quilòmetres per hora. En aquell moment les posicions són les següents: Varzi, Chiron, Lehoux, Falchetto, Palàcio, Nuvolari, Zanelli.

A la volta 23, Lehoux, davant de les tribunes, ha de fer un viratge fantàstic, per esquivar el cotxe del nacional Villapadierna. Les posicions segueixen igual al davant, però Nuvolari aconseguí passar Falchetto, i Palàcio i es col·loca novament quart, i, per altra banda, Varzi, forçant la marxa, comença a despegar-se de Chiron, al qual en la volta 28 porta ja uns 200 metres.

Les 30 primeres voltes han estat cobertes pel líder en 1 h. 5 m. 17 s., a una mitjana de 104 quilòmetres per hora. A la volta 31, Varzi, que continua magníficament al davant, porta ja un avantatge considerable sobre Chiron, i Lehoux, per la seva banda, va acostant-se a aquest darrer. Les posicions en aquell moment són les següents: Varzi, Chiron, Lehoux, Nuvolari, Palàcio, Zanelli, Delmox.

A la volta 34 segueix Varzi sol al davant, entaulant-se una lluita entre Chiron i Lehoux. Nuvolari es para i es retira definitivament, per ressentir-se de la lesió a la cama. Això fa que el nacional Palàcio ascendeixi al quart lloc. A la volta 36, Chiron avança notablement a Lehoux, el qual s'endarrerix.

El temps de mitja cursa és el següent: 1.º, Varzi, 1 h. 16 m. 6 s., a una mitjana de 104'360 km. per hora; 2.º, Chiron, 1 h. 16 m. 52 s.; 3.º, Lehoux, 1 h. 16 m. 53 s.; 4.º, Palàcio, 1 h. 21 m. 29 s.; 5.º, Brunet, 1 h. 21 m. 32 s.; 6.º, Zanelli, 1 h. 21 m. 52 s. Poc abans s'ha retirat Falchetto.

A partir de mitja cursa ja no varien les posicions dels primers classificats: Varzi i Chiron segueixen amb la seva carrera regular a la mateixa distància, sense cap variació, i augmenta un xic l'avantatge el guanyador de la cursa. Poc a poc Varzi s'acosta a Lehoux, i, per fi, a la volta 67, aconseguí passar-lo, i, en conseqüència, Lehoux perd una volta. A la volta 50 el temps del guanyador era d'1 hora 48 m. 35 s.; el de Chiron, 1 h. 50 m. 8 s., i el de Lehoux, 1 h. 50 m. 32 s. A la volta 60 el temps era: Varzi, 2 h. 10 m. 45 s., a una mitjana de 104'360 km. per hora; el de Chiron, 2 h. 12 m. 6 s., i el de Lehoux, 2 h. 12 m. 51 s. I sense cap més variació acaba la cursa amb la victòria de Varzi.

La classificació oficiosa quedà establerta així:

- 1.º Achille Varzi (italià), «Alfa Romeo», 70 voltes, o siguin 265'300 quilòmetres, en 2 h. 33 m. 6 s., a una mitjana de 103'988 kms. per hora.
- 2.º Louis Chiron (francès), sobre «Alfa Romeo», 2 h. 34 m. 33 s.
- 3.º Marcel Lehoux (francès), sobre «Alfa Romeo», en 2 h. 35 m. 19 s.
- 4.º Joaquim Palàcio, primer dels nacionals, a 3 voltes, «Bugatti».
- 4.º Zanelli, a 3 voltes.
- 6.º Brunet.
- 7.º Villapadierna (segon dels nacionals).

Les voltes més ràpides foren les 9, 21 i 40, donades la primera per Chiron i les altres per Varzi, en 2 m. 8 s., a una mitjana de 106'612 kms. per hora.

Prengueren la sortida: Lehoux, sobre «Alfa Romeo»; Hamilton, sobre «Maserati»; Zanelli, «Alfa Romeo»; Nuvolari, «Maserati»; Palàcio, «Bugatti»; Chiron, «Alfa Romeo»; Varzi, «Alfa Romeo»; Tort, «Nacional Pescara»; Brunet, «Bugatti»; Falchetto, «Maserati»; Villapadierna, «Maserati»; i Delmo, «Bugatti».

LES AUTORITATS QUE HI ASSISTIREN

Les nostres autoritats, conscients de la importància del gran míting automobilista, realçaren la cursa amb la seva presència.

Al tal efecte, a les dotze, quan s'havia corregut una tercera part de la cursa, va arribar al circuit el President de la Generalitat de Catalunya, senyor Lluís Companys, acompanyat del seu secretari, senyor Alavedra, i del Cap dels Mossos de l'Esquadra, senyor Pérez i Farràs. Fou rebut pels organitzadors i totes les altres autoritats assistents a l'acte, i s'acomodà a la Presidència de la

Tribuna destinada a les autoritats. El públic, en adonar-se de la presència del President de Catalunya, el saludà amb mostres d'afectuositat i aplaudiments.

També veiérem a la tribuna presidencial els consellers senyors Lluhi, Gassol, Dencàs i Martí Esteve; l'alcalde, senyor Carles Pi i Sunyer; el general de la Quarta Divisió, senyor Batet; els diputats al Parlament de Catalunya senyors Mestres (cap de la majoria d'Esquerra), Battestini i Galés, els consellers regidors senyors Vilalta, Hassip, Martínez, Cuenca, Bernades, Ventós, Salvador, Junyent, Alta, Gispert i el president de l'Assemblea senyor Escofet.

Acabada la cursa, el guanyador, Achille Varzi, es dirigí a la Tribuna Presidencial, i el senyor Companys el felicità calorosament pel seu triomf, i li féu ofrena d'una corona de llorer i d'un magnífic ram de flors. També el primer nacional arribat, Joaquim Palàcio, acompanyat de nombrosos públics, anà a oferir els seus respectes al cap del Govern de Catalunya, i ell també rebé la felicitació del senyor Companys per la brillant cursa portada a cap.

LES 24 HORES AUTOMOBILÍSTIQUES DE LE MANS

Le Mans, 17. — Concurs de resistència d'automòbil de les vint-i-quatre hores.

La classificació és la següent: 1.º Etancelin - Chinetti, damunt «Alfa Romeo», amb un recorregut de 2.888,938 quilòmetres.

2.º Sebilleau-Delaroche, amb un recorregut de 2.706,730 quilòmetres.

3.º Dixon-Paul, amb un recorregut de 2.688,156 quilòmetres.

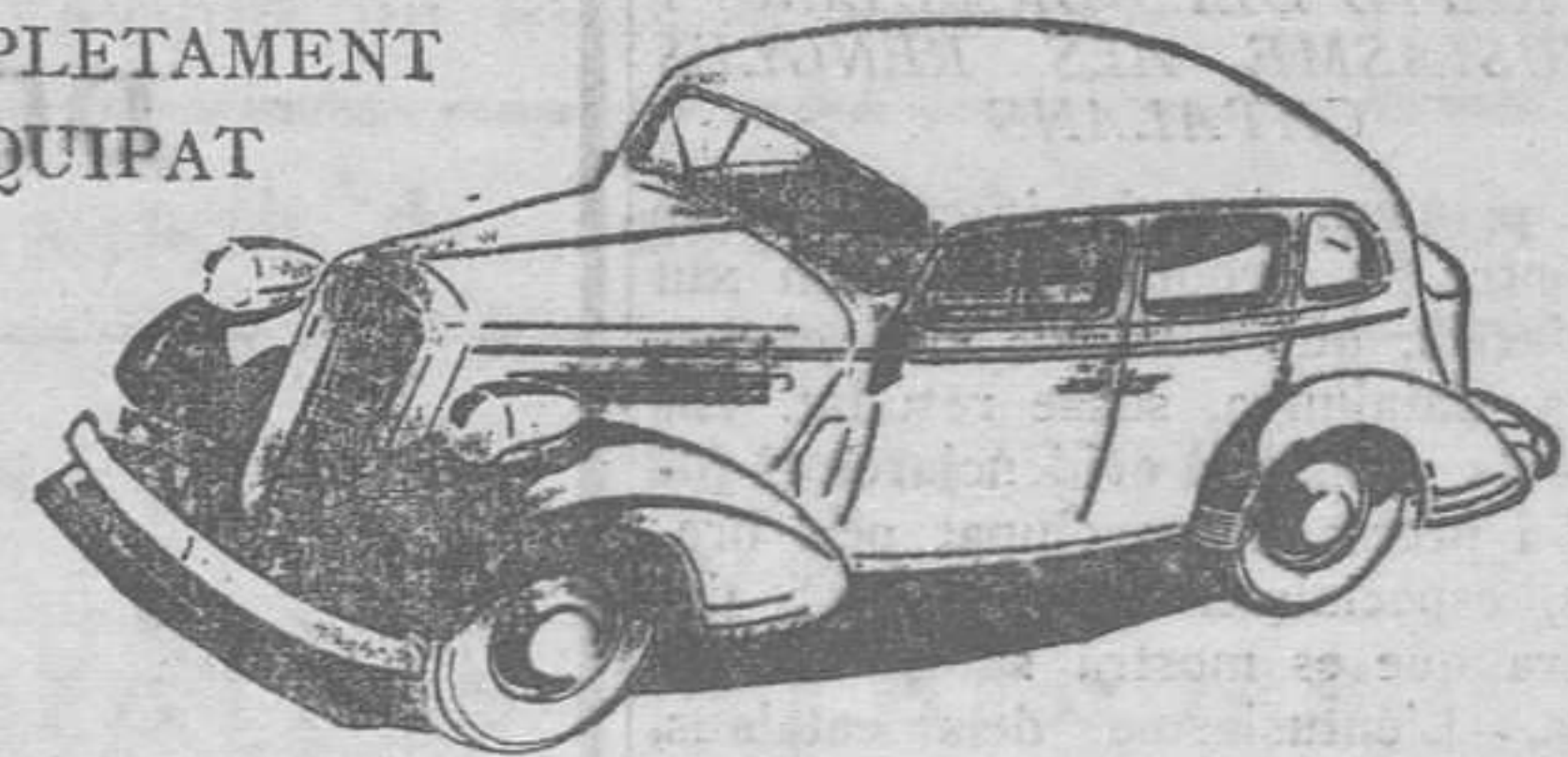
Els vint-i-tres cotxes que han arribat han restat classificats per a prendre part en el Gran Premi de resistència.

OPEL 1934

«EL COTXE MÉS PRIMORÓS D'EUROPA»

AMB «AUTÈNTIQUES RODES AMB GENOLLS»

I COMPLETAMENT EQUIPAT

VEGEU-LO AVUI!

CONCESSIONARI:

ROMAGOSA i C.ª, S. en C.

València, 295 - BARCELONA - Telèfon 73007

El matx internacional Catalunya-Brasil

La selecció catalana guanyà magníficament per 2 a 1 l'equip nacional brasiler, després d'un partit competidíssim

Escolà i Morera marcaren els gols

L'honorable President de la Generalitat de Catalunya, senyor Lluís Companys, en aparèixer a la llotja presidencial i lliurar la Copa guanyada per l'equip català, fou saludat amb una ovació indescriptible i vïctors, pel públic a peu dret

L'AFICIÓ ESPORTIVA CATALANA PALESA EL SEU INTERÈS PELS VERITABLES ACTES ESPORTIUS

La magnífica jornada esportiva que tant bellament va iniciar-se ahir, al matí, al Circuit de Montjuïc, tingué una esclatant continuació amb l'encontre de futbol que la Federació Catalana va organitzar a Les Corts entre la Selecció Catalana i la de Brasil. Ja a primeres hores de la tarda el camp del F. C. Barcelona oferia un bon aspecte, i a mesura d'apropar-se l'hora de l'encontre es preveia un ple formidable, com en realitat succeí. Una vegada més Barcelona, i amb ella bona part de l'afició esportiva catalana, va palesar el seu interès pels veritables esdeveniments esportius, i cooperà amb entusiasme a l'esforç realitzat per la Federació Catalana, que en l'acte d'ahir va assolir un mereixedor èxit.

F. C. BARCELONA AMATEUR, 1; VENDRELL, 5

Amb anterioritat a l'encontre Catalunya-Brasil varen jugar un equip amateur del F. C. Barcelona i el primer del Vendrell F. C. La victòria correspongué merescudament a l'onze foraster, el qual va obtenir cinc gols per un el Barcelona.

PAU CASALS OVACIONAT

En acabar-se aquest partit, l'eminent artista català Pau Casals va sortir al terreny de joc acompanyat d'ambdós equips, i fou fortament ovacionat.

L'ALCALDE, SENYOR PI I SUNYER, LLANÇA EL QUIC-OFF, ENMIG DE GRANS APLAUDIMENTS

A continuació, la sortida dels equips representatius de Brasil i Catalunya fou aollida amb una nova ovació. Prèvia ofrena dels corresponents rams de flors, l'alcalde de la ciutat, senyor Pi i Sunyer, acompanyat dels federatius senyors Roca i Guàrdia i els capitans d'ambdós equips curà de tirar el quic-off. La presència del senyor Pi i Sunyer provocà grans aplaudiments, que persistiren fins haver-se retirat a la llotja presidencial. A la mateixa llotja també poguérem veure-hi el President del Tribunal de Cassació de Catalunya, senyor Santiago Gubern; el conseller de Finances, senyor Martí Esteve, així com bon nombre de directius del F. C. Barcelona, de la Federació Catalana i altres personalitats.

JOC RÀPID DELS BRASILERS I ENTUSIASME ALS RENGLÉS CATALANS

La primera jugada interessant de l'encontre va produir-la un bon xut de Martín, que finalitzà amb córner contra Catalunya, sense resultat. Els moments inicials ja evidenciaren el joc ràpid i precís desenvolupat pels brasilers, especialment per la seva davantera que es mostrà sumament perillosa. L'entusiasme dels catalans, però, no es féu esperar, i en replicar magníficament, ja la partida seguí una ruta emotiva en tot moment. El primer córner contra el Brasil fou llançat per Vantolrà, salvant la situació Pedrosa. Un nou atac dels locals i un altre córner, aquest salvat per Martín. Malgrat l'entusiasme d'un i altre equip, cap d'ells aconseguí imposar-se plenament. A una admirable i florent avanç dels interiors brasilers, seguia la rèplica d'una escapada briosa i fins improvisada dels catalans. Així pogué veure's

en pocs minuts com Nogués salvava un bon xut de Batesco i un altre de Martín. Mentre que alternativament Domènec i Raich, en bona posició, tiraren fora. Leonidas es retirà per pocs moments. A mesura de transcórrer el joc, la tasca de Soler a l'eix de la ratlla de mitjos destacà magníficament. Un xut d'aquest jugador passà rasant el travesser. Un córner contra el Brasil, tirat per Domènec, fou salvat per Pedrosa.

EL PRIMER GOL DELS CATALANS

Als vint minuts de joc, Catalunya marcà el seu primer gol. Fou en ocasió d'un bon centre de Domènec que Escolà rematà de cap, magníficament.

EL SENYOR COMPANYS ARRIBA AL CAMP I SE SUSPEN EL PARTIT, I SE LI TRIBUTA UNA XARDOROSA OVACIÓ

El temps precís de centrar la bala, i el joc restà paralitzat. Ho motivà la presència de l'honorable President de Catalunya, senyor Lluís Companys, qui fou acollit amb una xardorosa ovació que es perllongà en tributar-li ambdós equips les salutacions de rigor. També infinitat de mocadors voleiaren, i en aquells moments el camp de Les Corts presentà un aspecte imponent.

Al poc de reprendre's el joc, es produí una jugada de Silva, que lesionà Domènec, i una entrada d'un davanter català a Pedrosa, qui també restà lesionat. Mentre Domènec es retirava del terreny de joc, Soler i Leonidas qüestionaren, segurament a conseqüència d'una jugada ben innoble que féu objecte a Zabalo en trobar-se a terra pel dit jugador brasiler. Afortunadament la cosa s'arranjà després d'haver amonestat l'àrbitre Comorera a Leonidas. Després d'un córner contra Catalunya, va reaparèixer Domènec, i a continuació un xut d'Armando fou salvat per Nogués. A les aca-

balles del primer temps Patesco, per offside, tirà en orri una magnífica ocasió de marcar. Amb el resultat d'un gol a zero favorable a Catalunya finalitzà el primer temps.

COMENÇA EL SEGON TEMPS AMB UN GOL DE CATALUNYA

En reaparèixer l'equip brasiler, pot observar-se la presència de Benedicto en substitució d'Armando, al centre de l'atac. Als tres minuts de joc, Raich, aprofitant la bala rebuda de Martí, passà avançat a Morer, el qual, sobre la marxa, rematà magníficament el segon gol català. Un gol d'admirable factura, que fou merescudament ovacionat. Waldemar permutà amb Benedicto, sense que aquest canvi produís gaire efectivitat a la ratlla davantera dels brasilers. El joc, anivellat i ràpid, arribà a fer-se en alguna ocasió dur, característica que deslluï un tant la lluita.

EL GOL DELS BRASILENYS

L'equip brasiler, malgrat veure's batut per dos gols de diferència, no desanimà, i un lleuger defalliment als rengles locals l'aprofitaren per imposar novament un atac persistent i perillós, les conseqüències del qual deixaren sentir-se als trenta minuts de joc, en ocasió d'un córner contra Catalunya, que llançà Leonidas, rematà de cap Waldemar al pal i novament el davanter centre brasiler rematà, aquesta vegada amb èxit, ja que la bala anà a parar a la xarxa. La reacció de l'equip representatiu del Brasil resultà ben emocionant, i Zabalo-Torredeflot es veieren obligats a una gran tasca per a mantenir la victòria que assenyalava el marcador a favor de Catalunya. Algunes jugades un tant violentes, la majoria d'elles a càrrec de jugadors brasilers, produïren una forta protesta, a l'extrem de deslluïr gairebé per complet el final del partit. Aquest finalitzà, amb el re-

sultat de 2 gols a 1 favorable a Catalunya.

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT LLIURA LA COPA ALS CATALANS

Tot seguit, l'equip català, amb el seu capità, el veterà Martí, al cap, es traslladà a la llotja presidencial, on reberen de mans del honorable President de la Generalitat de Catalunya, senyor Companys, la Copa regalada per la casa «Casas-Brasil», i això fou objecte de nodrids aplaudiments.

BREU COMENTARI I ACTUACIÓ DELS BRASILERS

L'equip representatiu del Brasil no va decepcionar pas. Val a dir que fou un contrincant de gran vàlua per l'equip català, circumstància que encara fa més remarcable el triomf dels jugadors catalans. Tal com hom venia anunciant, els brasilers palesaren posseir una tècnica molt depurada, i practicar el joc ras amb gran perfecció. A més, destacà la gran mobilitat i rapidesa de la majoria de llurs jugadors. En conjunt, doncs, es tracta d'un gran equip, la davantera del qual destaca de la resta de ratlles, en especial els seus interiors, Leonidas i Waldemar, dos formidables jugadors que mostraren posseir unes qualitats vertaderament excepcionals. També Luz i Canalli, junt amb el porter Pedrosa, es distingiren.

...I ELS NOSTRES

De l'onze vencedor, l'entusiasme del qual i la ferma voluntat mostrada són dignes de tot elogi, potser no caldrien gaires distincions, perquè tots, absolutament tots, jugaren un gran partit. Cal, però, destacar l'excel·lent tasca del terçet defensiu, especialment de Zabalo, el qual mostrarà trobar-se en gran forma. La ratlla de mitjos també actuà esplèndidament. I d'ella, Soler forní un mag-

nífic partit, ben secundat per Martí i Cristià. De la davantera fou el millor element Domènec, i el següent en ordre de mèrits Vantolrà. Els interiors Morera i Escolà, molt actius i amb l'honor d'haver marcat els gols de la selecció catalana. Raich jugà molt bé en el primer temps.

L'àrbitratge de Comorera resultà molt acceptable.

Equips: Catalunya: Nogués, Zabalo, Torredeflot, Martí, Solé, Cristià, Vantolrà, Escolà, Raich, Morera i Domènec. Brasil: Pedrosa, Silva, Luz (Luis), Ariel, Martín, Canalli, Luisinho, Waldemar, Armando, Leonidas i Patesco.

EL FESTIVAL DE L'ACADEMIA COTS AL CAMP DEL F. C. BARCELONA

A un quart de quatre es donà començ al primer partit de futbol, que va ésser de clar domini de l'equip B, qui va portar sempre la iniciativa de l'encontre. Marcaren els gols Balart i Castells pels blancs, i Sol, el de l'honor per als blaus. Els dos equips foren: Classe general: Montserrat, Carrió, Carrió, Franco, Mangrané, Bachero, Bover, Fernández, Rossell i Balart. — Classe especial: Ejarque, Tomàs, Quintana, Parera, Garriga, Albilla, Colom, Pasqual, Martorell, Sol i Costa.

Després d'aquest primer partit de futbol, se'n jugà un basquet-ball femení, també a càrrec de dues seleccions de senyorettes alumnes de l'esmentada Acadèmia, que va acabar amb el resultat de 12 punts a 9 en contra. S'arregleraren els equips de la següent manera: Classe general: Canela, Arcos, Roca, Jordà (M.) i Jordà (C.). — Classe especial: Lopez, Barbeta, Codina, Arnó i Blanch.

A les ordres del senyor Baonza, els dos onzes s'arregleraren com segueix: Classe general (maillot blanc): Mateu, Rafa, Villacampa, Espuny, Burguete, Llovera (a la segona part, Busquets), Lluch, Casas, Iranzo, Casquets i Morales. — Classe especial (maillot blau): Llorenç, Clàudio, Lladó, Font, Rosaleny, Arnau, Esteve, Trujillo, Gual, Barceló i Parera.

El domini, a la primera part, correspongué als blaus, els quals han aconseguit posar el marcador a dos punts d'avantatge per zero en contra, marcats per Esteve, d'un xut dubtós, que fins ell mateix deia li havia tocat al colze, però el senyor Baonza el va donar per vàlid, i el segon, d'un córner, llançat per Esteve, el rematà Gual de cap, i així marcà el segon.

Després, el domini es repartí un xic, i Lluch, en transformar un penalty, marcà el primer per als blancs, i amb aquest resultat s'arribà al descans.

Reempresa la lluita, es posa de manifest la fúria dels blancs, els quals empataren per mitjà de Casas, en rematar un centre molt precís de Morales, i poc després, un altre magnífic centre de Morales, tornà rematar Casas a la xarxa, així, els de la general, posaren el marcador al seu favor; però un minut abans d'acabar-se, Arnau, de lluny, setableix l'empat, que donà lloc a la pròrroga de quinze minuts de joc, i en aquest temps es marcà el punt que va donar la victòria als blaus, aconseguit per Parera.

Tirà el kickoff d'honor la senyoreta Concepció Cots, filla del senyor Antoni Cots, que fou molt aplaudida. — I. Prats.

BANCA DEL MOBLE

Exposició i vendes: Ronda de Sant Antoni, 35 - Casanova, 1
Floridablanca, 154 - Telèf. 31118 - Tallers: Floridablanca, 59

GRAN ESTOC DE

DORMITORIS

MENJADORS

REBEDORS

DESPATXOS

SALONS EN ESTIL MODERN

MODELS CREACIÓ DE LA CASA

FACILITATS DE PAGAMENT

NOTA IMPORTANT. — Servei molt econòmic del transport dels nostres mobles per tot Catalunya a 0'50 ptes. el quilòmetre. El muntatge i risc van a càrrec nostre.